

29th March 1965], [திரு. வை. சங்கரன்]

விதிக்கப்படுகிறது. மல்டிப் பர்பஸ்காக உபயோகப்படும். பொருளாக இருந்தால் 2 சதவிகிதம் மல்டிப் பாயிண்டாக இருந்தால் பரவாயில்லை என்று செய்யப்படுகிறது. ஆக, அப்போதைக்கப் போது திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்போதைக்கப்போது முறையீடுகள் வருகின்றனவோ அவற்றை நன்கு பரிசீலித்து தக்க முறையில் திருத்தம் செய்வது உண்மையிலே பாராட்டத் தக்கது. சேஸிஸ் சம்பந்தமாக முன்பு 10 சதவிகிதம் என்றிருந்தது 2 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்திருப்பதால் அதன் அடிப்படையில் பழையபடி 10 சதவிகிதம் என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து ஏற்கனவே விளக்கம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தனி சேஸிஸ் ஆக மட்டும் இருந்தால் வரியே கவிர மொத்தமாக அத்தனைக்கும் சேர்த்து வரி அல்ல. தனியாகக் கட்டும்போது மட்டும்தான் வரி என்று விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செய்யாவிட்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். இங்கு 2 சதவிகிதம் என்றிருந்து மற்ற மாநிலங்களில் 10 சதவிகிதம் சிங்கிள் பாயிண்ட் என்றிருந்தால் அவர்கள் அங்கிருந்து இங்கு வந்து கட்டிக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கும். அதனால் இதர பொருட்களுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் 2 சதவிகிதம் என்று போட்டிருந்தாலும் மற்றவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் என்று வரும். லட்சவரி குட்ஸ்-சைப் பொறுத்த அளவில் கூடுமானவரை யூனிபாரமாக இருப்பது நல்லது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு விதமாகவும், நம்முடைய மாநிலத்தை ஒட்டியிருக்கும் பிற மாநிலங்களில் வேறு விதமாகவும் இருந்தால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஆகவே கூடுமானவரை ஒரே விதமாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் அதே நோக்கத்தோடு தான் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. லட்சவரி என்ற இனத்தில் சேர்ந்திருந்தாலும் வாழ்க்கைக்கு அன்றாடத்தேவைக்கு பயன்படாத பொருட்களுக்கு 10 சதவிகிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் இதே விகிதம் இருந்தால் நல்லது. அதையும் நாம் கவனித்தாக வேண்டும். டயரைப் பொறுத்தளவில், டிராக்டர்ருக்கு உபயோகிக்கக் கூடிய டயர்களுக்கும், புல் டோசர்போன்றவைகளுக்கு உபயோகிக்கக்கூடிய டயர்களுக்கும் நல்ல வித்தியாசம் தெரியும், இதில் கன்ஸ்ப்யூஷன் வருவதற்கு வழியில்லை. ஆகவே இதில் போட்டிருக்கின்ற வரி பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. பாட்டர்ஸ்-ஸைப் பொறுத்தளவில், இரண்டு மூன்று வகைகள் இருக்கின்றன. இதில் பிரிததறிவதற்கு கொஞ்சம் கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அதே போன்றுதான் வாக்வம் கிளாஸ்களுக்கும் விளக்கம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம்தான். இதில் எந்தவிதக் குறையும் கிடையாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

9-30
a.m.

சிலர் சொல்லுவது என்னவென்றால், ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டங்கள் எல்லாம் ஆலமரத்தின் விழுதுகள் மாதிரி அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நாம் பார்க்க வேண்டியது

[திரு. வை. சங்கரன்] [29th March 1965]

எந்தெந்த விதத்தில் சட்டத்தினால் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதைப்பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில பொருட்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அதற்கு சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ் போடுவதா, மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் போடுவதா என்ற சிக்கல்கள் எல்லாம் வருகின்றன. அப்படி வரும்போது, அதைப்பற்றி ஆலோசித்து சில திருத்தங்களை கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் கெடுதல் ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாக இது போன்ற திருத்தங்கள் எல்லாம் வரும்போது, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கொரு முறை சட்டங்களை எல்லாம் தொகுத்து போட்டால் நல்லது. இப்போது அதற்குள்ள பிரியட் வந்து விட்டது என்று நினைக்கிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக லிமிட்டெட் டாக்ஸ் இருக்கக்கூடிய விகிதத்தில் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து டாக்ஸ் போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, பல நல்ல திருத்தங்களை செய்திருக்கிற இந்த மசோதா வரவேற்கத்தகுந்த மசோதா என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சங்கரன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப்பற்றி தமிழில் விளக்கிச் சொன்னதற்காக நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 6 of 1965) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The question is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That in clause 2,—

(i) after sub-clause (c), insert the following sub-clause, namely—

'(d) items 46 and 49 and the entries relating thereto shall be omitted.';

(ii) re-letter sub-clauses (d), (e) and (f) as sub-clauses (e), (f) and (g) respectively."

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

29th March 1965]

Clause 1.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 1 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That in sub-clause (2) of clause 1. for items (a) and (b), substitute the following items, namely :—

‘ (a) Clauses (a) and (g) of section 2 shall be deemed to have come into force on the 23rd day of December 1964.

(b) Clauses (b), (d), (e) and (f) of section 2 shall come into force on the 1st day of April 1965.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

Enacting Formula.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Enacting Formula do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That in the Enacting Formula, for the words ‘ Fifteenth Year ’ substitute the words ‘ Sixteenth Year ’ ”

The amendment was put and carried.

The Enacting Formula, as amended, was put and carried.

The Long Title was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 6 of 1965) as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

**VI.—GENERAL DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65.**

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான இறுதி துணை மான்யக்கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை கொண்டுவந்தபோது ரூ. 140 கோடி மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை அடுத்து 4 துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றின் மூலம் கேட்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ரூ. 55 கோடி. சாதாரணமாக நிதி நிலை அறிக்கையில் கேட்டிருப்பதைவிட துணை மான்யத்தில் 5 சத விசிதம் அல்லது 10 சத விசிதம் கேட்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது கேட்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ஏறத்தாழ 40 சத விசிதம் ஆகிறது.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th March 1965]

என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நிலையில் நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலமாகவும் துணை மான்யக் கோரிக்கைகளின் மூலமாகவும் கேட்டிருப்பது ரூ. 195 கோடி, இதில் செலவிடப்பட்டிருப்பது ரூ. 151 கோடி. பாக்கி ரூ. 44 கோடியை வீணாகக் கோரிப் பெற்றிருக்கிறார்கள். செலவு செய்யப் படாத இனங்களுக்கு கேட்டு வாங்கி செலவிடப்படாமல் கைவிடுவது பொருளாதார அறிவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, துணை மான்யங்கள் கேட்டிருக்கின்ற இனங்களைப் பார்க்கும்போது, மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற இனத்தில், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக பலவற்றை குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். பணம் வாங்குவது மட்டிலும் குற்றம் என்று சொல்வதற்கில்லை, பணம் கொடுப்பதும் குற்றம் என்ற ஒரு முறையை நாம் கை கொள்ளாதல் வேண்டும். பணம் வாங்குபவர்களுக்குத்தான் இப்போது தண்டனை கொடுப்பதற்குரிய வழிகளை நாம் வகுத்திருக்கிறோம், பணம் கொடுப்பவர்களுக்கும் தண்டனை வழங்குவதற்கான வழிகளை வகுத்துக்கொள்ளாதல் வேண்டும். பணம் வாங்குவதும் கொடுப்பதும் குற்றம் என்று கருதப்படுவது போல், பரிசுகள் தருவதும், பாராட்டுகள் தருவதும், பரிசுகள் பெறுவதும் பாராட்டுகள் பெறுவதும் இத்தகைய குற்றத்தின் கீழ்தான் வரும் என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் நான் வேறு ஒன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம் முடைய அமைச்சர்கள் முதல் அமைச்சர்களாக வந்தவுடனேயே எழுத்தாளர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நூல்களை வெளியிட நூலகங்களும் முன் வருகின்றன. அதன் மூலமாக முதல் அமைச்சர் பெயரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பணம் சேர்க்க வழி ஏற்படுகிறது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு முன்பு மாதம் ஒரு நூல் எழுத முடிந்தது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பணியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு எழுத முடியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு வேலை மிக மிகக் குறைவு. அமைச்சருக்கு—அதுவும் முதல் அமைச்சருக்கு இருக்கக் கூடிய பணி எவ்வளவோ. எப்படி அவர்களால் நூல்களை எழுத முடிகிறது என்று புரியவில்லை. முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்தவர் ஆறு புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நம் முதல் அமைச்சர் ஏழு புத்தகங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சமுதாய வளர்ச்சி, தேசிய வளர்ச்சி . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு அவகாசம் இல்லைதான். நான் முதல் அமைச்சராக வந்த பிறகு புத்தகம் ஒன்றும் எழுதவில்லை. அப்படி வெளியிட்டிருந்தால் முன்பு பேசியிருந்ததைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கலாம். அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்பது உண்மைதான். எனக்கு

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவகாசம் இல்லாததை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் உணர்ந்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதினிருந்து இன்னொரு பெரிய ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை உணர்த்த விரும்புகிறேன். அமைச்சர் இப்போது எழுதாத நூல்கள் அவை ; அவை முதல் அமைச்சர் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பு வெளியிடப்படாதவை ; அப்போது வெளியிடாமல் இப்போது வெளியிட்டுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறார் என்றால் அது எந்த அளவுக்கு நியாயமானது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்ச்சில் அவர்கள் பிரைம் மினிஸ்டராக இருக்கும்போதுதான் புதிய புதிய புத்தகங்கள் போட்டார்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சிறைச்சாலைகளுக்கு மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். உயி நீக்கி இயந்திரங்கள் வாங்க மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். சிறைச் சாலையில் உணவில் உயி மட்டும் இல்லை, கல்லும் மண்ணும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதனால் சிறைச் சாலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு நோய்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் நோயைப் போக்குவதற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே உணவில் கல்லும் மணலும் இருப்பதையும் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலூர் சிறையில் சிசு நல விடுதி அமைக்க மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். சிசுக்களை சிறைக் கைதிகளாக ஆக்கி விடக் கூடாது. சிறையில் இருக்கிற வார்டர்களைப் போல உள்ளவர்களை அவர்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுவதற்கு என்று வைக்காமல் அன்புள்ளம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைவண்டிகள் கட்டுப்பாட்டுக்கு அலுவலர்களையும் பணியாளர்களையும் நியமிக்க மான்யம் கோரப்படுகிறது. கைவண்டி இழுப்பதை ஒழித்து விடவேண்டும். காட்டுமிராண்டிபோல ஒருவன் முன்னே இழுக்க இருவர் பின்னே இருந்து தள்ள பாரத்தை வைத்து இழுக்கும் நிலைமையை மாற்றவேண்டும். இந்த முறையை அகற்ற வழி செய்ய வேண்டுமே தவிர, கைவண்டிக்காரர்களையும் போலீஸ்காரர்களுடைய அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கும் முறையில் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் துறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு உணவுப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க மான்யம் கோரப்படுகிறது. மூன்றாம் தரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு மிகக் குறைவாகப் படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு விலை யாருக்கும் ஒன்றாக இருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு நிலைக்கும் இன்னொரு நிலைக்கும் நான்கு அணு வித்தியாசம் இருக்கலாமே

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th March 1965]

தவிர அதிக அளவுக்கு வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது. மூன்றாவது நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 2-25 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வி வளர்ச்சிக்காக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக மான்யம் கேட்கிறார்கள். மான்யம் கொடுப்பதைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். சென்னையில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி நிலையம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வா வேற்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்குக் கல்வியில்தான் அரசாங்கம் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். இளம் பிள்ளைகளின் உணர்வை உருவாக்குகின்ற நிலையம்; அங்கே பணி புரிகிற ஆசிரியர்கள் திறமையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். அந்த நிலைமைக்கு ஆசிரியர்கள் வருவதற்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தை மிக மிக அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

நோயாளிகளின் மருத்துவத்திற்காக மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். நோயாளிகளுக்கு மருத்துவ மனையில் தேவையான மருந்துகள் கூட கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி அவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகள் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

மாவட்ட காச நோய் நிலையங்களுக்காக மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். காச நோய் உள்ளவர்களை வீடுகளில் வைத்தே அவர்களுக்கு மருத்துவம் செய்யலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. காச நோய் என்பது நல்ல உணவு இல்லாததால்தான் வருகிறது என்று மருத்துவ நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மருக்கியமாக இந்த நோய் ஏழைகளுக்குத் தான் வருகிறது. ஏனென்றால் அவர்களால் நல்ல சத்து உள்ள உணவு உண்ண முடியாது. ஆங்காங்கு சான டோரியம் வைத்து இந்த நோயாளிகளைப் பாதுகாக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு அலவன்ஸ்கொடுக்க மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். பட்டப்படிப்பு படித்துவிட்டு 6-7 மாதம். ஹவுஸ் சர்ஜன்களாகப் பயிற்சி பெறக் கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற தொகை நூறு ரூபாய்க்கும் குறைவாக இருக்கிறது. கிளில் சர்ஜன்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவுக்கு அலவன்ஸ் தொகையை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண் வளப் பாதுகாப்புக்குப் பணம் கேட்கிறார்கள். வேலி அமைக்கும் வேலை மறையில்லாது இருக்கிறது. மேல் மண்ணை எடுத்து கீழே வேலி போடுகிறார்கள். கீழ் மண்ணை எடுத்து மேலே வேலி போடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

29th March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மின்சார மோட்டார் வழங்க மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொகையையும் உயர்த்த வேண்டும்.

சித்தாறு பட்டணங்கால் திட்டப் பகுதியில் செயல்முறைப் பண்ணைகளை அமைக்க மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். விளக்கப் பண்ணைகளை வைத்து நல்ல முறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. செய்கிற முறையில் என்னென்ன செயல் விளக்கம் செய்யப் போகிறோம் என்று அறிவித்து, விவசாயிகளைக் கட்டிவைத்துச் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆட்டுப் பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்ய மான்யம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை ஒரே நாடு என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் காஷ்மீரின் தட்ப நிலை வேறு, கன்னியாகுமரியின் தட்ப நிலை வேறு. காஷ்மீர் ஆடுகளை கன்னியாகுமரியில் அபிவிருத்தி செய்து விடலாம் என்று தவறான திட்டம்போட்டு பல ஆயிரம் ஆடுகளின் உயிரை பலி கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த நிலையை மனதில் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தைச் செயலாற்றவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோமாரி ஊசி போட மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். மாதவரம் பால் பண்ணையில் இப்படிப்பட்ட நோயினால் ஆயிரம் மாடுகள் இறந்து விட்டன. இப்படிப்பட்ட நோயின் ஆதாரம் குறித்து முடிவு தெரியாத வரையில் இந்தத் திட்டத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயன்கொள்வோர் கூட்டுறவு சங்கத்திற்காக மான்யம் கேட்கிறார்கள். அங்கு நடைபெறுகிற ஊழல்கள் ஏராளம். ஊழல்கள் நடைபெறுது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொஸைட்டி இருக்கிறது. நெல்லை அரிசியாக்கி விற்பனை செய்வதில், தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு அரிசி 65 சதவிகிதம் அவுட்டர்ன் ஆகிறது என்றால் எங்கள் மார்க் கெட்டிங் சொஸைட்டியில் 62 சதவிகிதம் தான் ஆகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். 3 சதவிகிதம் எங்கே போகிறது என்று தெரிய வில்லை. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசனத்திற்கு தூர் வாரும் யந்திரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய யந்திரங்கள் நம் அரசாங்கத்தில் இல்லை. காவேரிப்பாக்கம் ஏரியில் இருக்கிற மண்ணை வாருவதற்கு எப்போதோ திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. போதிய யந்திரங்கள் இல்லாததால் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வர வில்லை. போதிய அளவுக்கு இத்தகைய யந்திரங்களை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th March 1965]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு தலப் பாசன மான்யத்திற்காக மான்யம் கேட்டிருக்கிறார்கள். 1½ ரூபாய், 2 ரூபாய் ஏக்கருக்கு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை உயர்த்தி லொழிய ஏரிகள் பாசனம் செம்மைப்படாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ஜினியருக்கு அதைப் பற்றிய அறிவே இல்லை; இர்ரி கேஷன் பற்றிய தெளிவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஸ்பெட் ப்ரொடக்ஷன் துறையிலே ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுப் பணிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சாலையிலேயே பாலங்களைக் கேட்டு கட்டுகிறோம். சுங்கம் தவிர்ப்பது பற்றிப் பல சமயங்களில் கூறியிருக்கிறோம். கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதற்கிடையில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று வந்து விட்டார். பொருளாதாரத்தில் வளர்ந்து இருக்கிற அமெரிக்காவிலேயே சுங்கம் இருக்கிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வந்து சொன்னபோது நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பின் வாங்கி விட்டார்கள். 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு ஆகக் கூடிய பாலங்களுக்கு சுங்கம் உண்டு, மற்ற பாலங்களுக்கு கிடையாது என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு ஆகக் கூடி பாலங்கள் ஒன்றிரண்டுதான் இருக்கும். இந்த ஒன்றிரண்டுக்கும் வாங்குவதை விட்டு, சுங்கம் தவிர்த்த பெரியவர் என்று போற்றக் கூடிய முறையில்—அந்தக் காலத்தில் சுங்கம் தவிர்த்த சோழன் என்று ஒரு அரசனுக்குப் பட்டமே கிடைத்தது. அவன் பேரில் சுங்கம் தவிர்த்த சோழநல்லூர் என்ற ஊரே கூட இருக்கிறது. ஆகையால் சுங்கத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சுங்கம் என்றால்—புலவர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லக் கூடாது—அதற்கு அகன்ற பொருள் இருக்கிறது. சுங்கம் என்பதற்குப் பல்வேறு பொருள் இருக்கிறது. இது டோல்கேட். பாலம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது. எல்லா மக்களுடைய பணத்தையும் அதற்குச் செலவழிப்பதை விட, யார் உபயோகிக்கிறார்களோ அவர்களே அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. 5 லட்சம் ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது 10 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சுங்கம் என்பதற்கு விரிவான பொருள் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். நம்முடைய அரசாங்கம் இப்பொழுது டோல் கேட் வசூலிப்பதை சுங்கம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால்தான் நானும் சுங்கம் என்று சொன்னேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர் பாண்டியன். அவர் சோழன் அல்ல.

29th March 1965]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சோ, சோழ, பாண்டியன் என்று மண்டலங்களின் பெயர் இருந்தாலும், அவர்கள் தமிழர்கள். தமிழ் மொழியால் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலே அதைத் தவிர்க்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மரம் வெட்டுவதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் சில இடங்களில் இப்பொழுது பார்த்தேன், 'மரம் நட்டு அறம் வளருங்கள்' என்ற வார்த்தைகளை போட்டு மரங்களை நடுகின்ற பொழுது, மரங்களை வெட்டுகின்ற பணியை மேற்கொள்ளவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பலவகை என்ற தலைப்பின் கீழ் பர்மா தமிழர்களை வரவேற்க மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பர்மா தமிழர்கள் மாற்றாந்தாய் மக்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். உண்மையில் அவர்களை நாம் வேண்டிய அளவுக்கு பேணவில்லை என்ற குற்றம் கூறப்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

உணவு தானிய வியாபாரத்தைக் கண்காணிக்க சிவில் சப்ளை நெறியாளர் அலுவலகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் மான்யம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகளிடத்தில் போதிய பணம் இல்லை. அவர்கள் வேண்டிய அளவு நெல்லை வைத்துக்கொள்ள அரசாங்க மும் அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து தரவில்லை. இந்த நிலையில் விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒரு இடத்தி லிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு 10 லிட்டர் அரிசிதான் கொண்டு போகலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. அதை மூன்று போலவே 20 லிட்டர் அரிசி எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டு மென்றும் நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

எழுது பொருள் அச்சத்துறையில் நழுனாக்கள் அச்சடிக்கவும், பாடப் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கவும், காகிதம் வாங்கவும் மான்யம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் அச்சகம் இருந் தாலும், ஹோ அண்டு கம்பெனி போன்ற தனியார் அச்சகங் களிலும் ஏராளமான நழுனாக்கள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. அப்படி வெளியார் அச்சகத்தில் அச்சடிக்காமல், எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் அச்சகத்திலேயே அச்சடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புத்தகங்கள் நல்ல தரமான புத்தகங்களாக இருக்கவேண்டும். இளம் பிள்ளைகளுக் காக புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. புத்தகத்தைப் பார்த்த தும் மாணவர்கள் பறித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையிலே புத்தகம் அழகாக அமையவேண்டும். அரசாங்கம் வெளியிடும் புத்தகங் கள் அந்த நிலையிலே அமையவில்லை. புத்தகம் தரமாகவும், மலிவாகவும், அழகாகவும், நோத்தில் கிடைப்பவனவாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th March 1965]

தேனும்பேட்டை பொருட்காட்சியில் காட்டிலாகா காட்டுவளப் பகுதி அமைத்து பங்கு கொண்டதற்காக மான்யம் கோரப்படுகிறது. தேனும்பேட்டை பொருட்காட்சி ஒரு கட்சி நடத்துகிற பொருட்காட்சி. அந்தப் பொருட்காட்சியில் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இலாகா பங்கு கொள்வது, அந்த இலாகாவுக்கு அதற்காக பணம் தருவதும் முறைதானா என்று கேட்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லிய பொழுது 'அப்படி நடந்தது எனக்குத் தெரியாது, நடந்திருந்தால் குற்றம் இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த பதில் எவ்வளவு நியாயமான பதில் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களே சிந்தித்துப் பார்த்து, இதற்கு ஏற்ற வகையில் வழி செய்ய வேண்டும்.

நூற்பு ஆலைகளுக்குப் பங்குப் பணம் போட மான்யம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் பணம் தருகிறது. பொது மக்களும் பணம் தருகிறார்கள். எங்கே பணம் தருகிறார்கள், யார் பணம் தருகிறார்கள், அவர்களுக்கு எத்தியான இடத்தில் இந்த ஆலைகளை அமைத்துக்கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. சர்க்காரும் பணம் தரும் காரணத்தினால், பிற்பட்ட பகுதி எது, எந்த இடத்தில் வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து, அரசாங்கம் பொருத்தம் என்று கருதுகிற இடத்தில் அந்த ஆலையை அமைக்கவேண்டும் என்ற உறுதிப் பாட்டை, நிபந்தனையாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தொழில் மான்யக் கோரிக்கை வருகிறபொழுது, எல்லா அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சியினர்களும் பிற்பட்ட பகுதியில் தொழில் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மான்யம் வருகிற பொழுது பிற்பட்ட பகுதியிலே வைக்கக்கூடாது, அவர்கள் விரும்புகிற இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதைச் செய்கிறது என்று கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன்னால், நலமாக இருக்கும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: பணம் தருகிறவர்கள் எந்த இடத்தில் தருகிறார்களோ அந்த இடத்தில் வைக்கக்கூடாது. பணம் யார் தந்தாலும், பிற்பட்ட பகுதி எது, எந்த இடத்தில் வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறதோ அந்த இடத்தில் வைப்பது என்ற முறையை நிபந்தனையாக வைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்து, திருவாரூரில் ஒரு நெல் ஆலை அமைக்க பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் என் மீது கோபம் கொள்ளக் கூடாது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு காலமாக வட ஆற்காடு மாவட்டம் இந்த மாநிலத்தில் விளைச்சலுக்கு முதற் பரிசு பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நெல் ஆலை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

29th March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அடுத்தது, பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் அரசினர் கலைக் கல்லூரிகள் ஆறுக்கு மாணவர் விடுதி கட்ட மான்யம் கோரப்படுகிறது. வட ஆற்காட்டில் அது இல்லை. சில கல்லூரிகள் இருந்தாலும், அவை வட பகுதியில் தான் இருக்கின்றன, தென் பகுதியில் இல்லை. தென் பகுதியிலே மேற்கு பக்கத்தில் இரண்டு ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் இருக்கின்றன, கிழக்குப் பகுதியில் அது கூட இல்லை. இப்பொழுது ஏற்படுத்திக் கல்நூரியை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தென் பகுதியில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : துணை மான்யம் புதிய கல்லூரிகளுக்காக கேட்கவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கிற கல்லூரிகளில் 'ஸ்டூடென்ட்ஸ் செண்டர்' கட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் ரூ. 50,000 செலவாகும். அதில் ரூ. 35,000 மான்யமாக வழங்கப்படுகிறது. யுனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷனால், மேற்கொண்டு 15,000 ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அதிலே யார் முன்றின்று, அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு யுனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷனிடமிருந்து மான்யம் பெறுகிறார்களோ, அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு, 6 கல்லூரிகளுக்கு, ஒரு கல்லூரிக்கு ரூ. 15,000 வீதம் ரூ. 90,000 அரசாங்கத்திற்கு செலவு ஏற்படும். அந்த முறையில் தான் மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : காட்பாடி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு கட்டிடங்கள் கட்டித்தந்ததற்கு நன்றி. மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 12,500 போதாது. சர்க்கார் ரூ. 12,500 கொடுத்து, பொது மக்கள் ரூ. 12,500 கொடுத்து, ஆக ரூ. 25,000 இருந்தாலும் உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டிடத்திற்கு அந்தத் தொகை போதாது. அதோடு கூட எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடங்கள் இல்லை. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு, எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க வாணிப திட்ட மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் விற்பனை நிலையங்களுக்கு பால் கொண்டு செல்ல வண்டிகள் அதிகம் வாங்குவதற்கு மான்யம் கோரப்பட்டுள்ளது. வண்டிகள் அதிகம் வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் வண்டிகள் போதாது. விற்பனை நிலையங்களும் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். பொது மக்கள் வேண்டும்பொழுது, வேண்டிய அளவு பாலை, நினைத்த நேரத்தில் வாங்கிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பொற்கொல்லர்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்கு மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொற்கொல்லர்களுக்கும் கொடுக்கும் கடன் மொத்தமாக வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லைசென்ஸ் பெற்று தொழில் நடத்தவும் முடியாமல், சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்யவும் முடியாத நிலையிலே வயதான பொற்கொல்லர்கள்

[29th March 1965]

SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, I am not yielding. The hon. Member cannot take away my time by his intervention. If he wants, let him co-operate with the Collector and the Government. I am not going to do that.

Sir, there are quite a lot of things to be said in regard to the food policy of the Government. We asked the Collector to convene a meeting of the M.L.A.'s—elected people—and discuss with them their policy. Let them be given an opportunity to express their views and then the Collector have his own way. It was not done though we repeatedly demand it. Sir, once again I say that these things should not be continued and should be rectified immediately. My hon. Friend who is always at Madras, is more a Madrasi than a Nanjilnad or Kanyakumari man. He does not know the actual difficulties experienced by the people there. With these few words, I conclude my speech.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இறுதி உப மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்கிறேன். பல இனங்களில் புதிதாக, அவசியமாகச் செலவிட வேண்டிய கருத் தோடு ஏறத்தாழ, எட்டு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக உப மானியக் கோரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் கூட்டிக்காட்டியது போல, ஆரம்பத்தில் திட்டமிட்டதற்கு, 40 சத விகிதம் அதிகமான உப மானியக் கோரிக்கைகள் பெயரிலேயே செலவிடப்பட்டு வருகிறது என்பதானது ராச்சியத்தின் வளர்ச் சிக்கு ஒரு பெரிய அடையாளம். ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக 100 ரூபாய்க்கு திட்டம் போடப்பட்டு திட்டமிட்டதற்கு அதிக மாக 40 ரூபாய் செலவிடவேண்டும் என்று வந்தால், அதுவும் நாலு தரம் உபமானியக் கோரிக்கை மூலம் தொகைகள் பெற வேண்டும் என்றால், ஏராளமான புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பது, ராச்சியத்தின் திட்ட இலக்கை மீறியும் செல விடப்படுகிறது என்பது ஒரு நல்ல அறிகுறியைக் காட்டுகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் குறிப் பிட்டது அவர்கள் மனதில் இருப்பதை, தன் மனக்கிளர்ச்சியை தெளிவாக்கிவிட்டார்கள். இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்த மட்டில், திட்ட இலக்கையும் மீறிச் செலவிடுவது ஒரு பக்கம் இருக்க, நல்ல பல பணிகளைச் செய்து வருகிறது என்பதை கன்னிக் கரை முதல் சென்னை வரை காண்கிறோம் என்பதால் இந்த இராச்சியம் பெருமைப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பழக்கப் பட்டது போன்ற கோள ராஜ்யம் அல்ல இது. இது சென்னை ராச்சியம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இராஜ்யத்தின் அட்சி நிர்வாகம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் கையில், அவகளுடைய தலைவரின் கீழ் அமைதியாக நடந்து வருகிறது என்பதை எல்லோரும் உணரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

29th March 1965]]திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்[

இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான கடைசி துணை மானியக் கோரிக்கைத் திட்டத்தின்கீழ் ஏறக்குறைய 67 லட்சம் ரூபாய் கல்வித் துறைக்காக அதிகமான அளவிற்குச் செலவிடப்படுவதற்குத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் 20 ரூபாய் கூட பென்ஷன் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து மூன்று மாதம் வரையிலும் அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் வரையிலும் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்டோபர் மாதம் என்று நினைக்கிறேன்—அக்டோபர் மாதம் பென்ஷன் பெறுவதற்குப் போகிறபோது ஏற்கெனவே வாங்கிய பென்ஷனைக் கூடச் சேர்த்துத் திரும்ப கட்ட வேண்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ காலம் ஆகியும் அதற்கென்று ஒரு முடிவு எடுக்க முடியவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. இந்தக் கடைசி உபமானியக் கோரிக்கையிலேனும் அதற்கென்று ஒரு வழி வகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எல்லாத் துறையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய குறைந்தபட்ச 20 ரூபாய் பென்ஷன் தொகையை ஓய்வு பெற்ற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் காலா காலத்தில் கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து, மற்ற துறைகளில் உள்ளவர்களுக்குச் சென்ற ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்தே கிடைத்ததைப் போலவே ஓய்வு பெற்ற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச ரூ. 20 பென்ஷன் தொகை கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘பஞ்ச நிவாரணம்’ என்கின்ற தலைப்பில் ஏறக்குறைய 29 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் பகுதியில் இயற்கையால் நிகழ்ந்த பல் வேறு கஷ்டங்களையெல்லாம் துடைப்பதற்காக ‘பஞ்ச நிவாரணம்’ என்கிற மானியக் கோரிக்கையின் பேரால் நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முடிந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்திருக்கிறது.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட பஞ்ச நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் சரிவாக கவனித்து அதற்கென்று ஒரு தீர்க்கமான பரிசீலனையைச் செய்து முடிவு செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நான் சுமத்துகிறேன். காலாகாலத்தில் அதற்குரிய முடிவு எடுத்து, அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்து இந்த அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டே அதற்குரிய அனுமதி கொடுத்து, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையிலேயே அதற்குரிய பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கவேண்டிய அவசியம் உண்டு. ஆனால், அரசாங்கம் இதிலே பாராமுகமாக இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். காலா காலத்தில் அதற்குரிய முடிவு எடுக்கவேண்டும். கலெக்டர் கூட ஏறக்குறைய 18 லட்சம் ரூபாய்க்கு வரி வசூல் செய்தபோதே அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் சில பகுதிகளினுடைய நிலைமை அவருடைய கவனத்திற்கு வராமலிருந்தாலும் கூட, பெரும் பகுதிகளில் பஞ்ச

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [29th March 1965]

நிவாரண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் ஆலோசனையையும் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துப் பல மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆனால், அரசாங்கம் அதற்கென்று அவசரமான ஒரு முடிவை எடுத்து வழி செய்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்காவிட்டால் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியால், பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டு உயிர் நீங்குகிற நிலைமை ஏற்பட்டாலும் கூட ஆச்சரியப்பட வேண்டியது இல்லை. இத்தகைய அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலைமையில் இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் கூட வழி செய்யாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, இதிலே அவசரமாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தூறு எடுக்கும் (வில்லட் க்ளியரன்ஸ்) திட்டத்தின் கீழ் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பேய்க்குளத்தை பைலட் பராஜெக்டில் சேர்த்து, அதிலிருக்கும் மண்ணை வாரியெடுக்கவேண்டும் என்று மட்டுமே வருஷங்களுக்கு முன்பே திட்டமிட்டும், இப்பொழுது நான் அதற்குரிய கருவி கரணங்களெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கின்றன என்பது நல்ல செய்தியாகும். அதற்காக இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும் சரியானதே. ஆனால், அவசரமாக அந்தப் பைலட் பராஜெக்டை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள மற்ற திட்டங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவசரமாக அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே, திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் மையமாக இருக்கும் கடம்பக்குளம் அதன் கீழுள்ள 12 குளங்களுக்குத் தாயக் குளமாக தண்ணீர் சேகரித்து வைக்கக்கூடிய குளமாகும். அது பல ஆண்டுகளாக மேடிட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அந்தக் குளத்தின் கீழுள்ள 12 குளங்களுக்கும் தண்ணீர் சலாமல், அந்த குளங்களை நம்பியிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலத்திலுள்ள பயிர்கள் தீயக்கூடிய கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. இதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அந்தக் கருவி கரணங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு காலா காலத்தில் முன் பாத்தியதை கொடுத்து, மேடிட்டிருக்கும் அந்தக் கடம்பக்குளத்தை ஆழப்படுத்த வழி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் உதவவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

‘உணவு விநியோகம்’ என்ற இனம் இந்த உபமானியக் கோரிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியில், குறிப்பாக சென்னை தலைநகரத்தில் ஒரு படி அரிசியின் விலை ஒரு ரூபாய், அல்லது ரூ. 1.25 க்கு மேலே இல்லை. ஆனால், இந்த ராஜ்யத்தின் தென் கோடியில் இருக்கும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், குறிப்பாக திருச்செந்தூர் பகுதியில், ரூ. 2.00 முதல் ரூ. 2.25 வரையிலும் ஒரு படி அரிசி விற்கக் கூடிய கஷ்ட நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? இந்தத் திட்டத்தில் எந்த இடத்தில்

29th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கோளாறு இருக்கிறது? ஒருகால் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரி முறையாக அந்த ஜில்லாவிலிருக்கும் கஷ்டத்தை இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லையா? ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் சொல்வது முறையானது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதி அதற்குரிய துரித நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கவில்லை? ஒரே ராஜ்யத்தில் ஒரு மூலையில் இரண்டு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட விலையும், மற்றொரு மூலையில் ஒரு ரூபாய்க்குச் சற்று அதிகமான விலையும் இருக்கிறதென்றால், எந்த இடத்தில் இந்தத் திட்டத்தில் கோளாறு இருக்கிறது, அதற்கான சரியான கவனம் ஏன் செலுத்தவில்லை என்று கேட்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன். அவசரமாக அந்தத் துறையிலே என்ன என்ன வகைகளில் துரித முயற்சி செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்து, விலை ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்கும் அவசரமான தனியான உதவி செய்வதற்கும் இந்த அரசாங்கம் உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில தூற்பு மில்களுக்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பங்கு போடுவதற்கு வழி செய்திருக்கிறது என்பது சந்தோஷத்திற்குரியது. அதைப் போலவே, திருச்செந்தூர் தாலுகாவில், திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு தூற்பு மில் என்ற பெயரில் நாசரத்தில் கடந்த சில வருஷங்களில் ஏறக்குறைய 800-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, ஒவ்வொருவரும் 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் மூலதனம் போட்டு, இந்த தேசத்தில் எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவில் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கென்று சொந்தமாகிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய முறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து நாம் கடந்து தாயகம் திரும்பி, கண்கலங்கி நின்ற மக்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிப்பதற்காக அந்த தூற்பு மில் தொடங்கப்பட்டது. அந்த தூற்பு மில்லில் இன்றையதினம் 400-க்கும் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். பெரும் பகுதியினர் கடல் கடந்து தாயகம் திரும்பியவர்கள்—கஷ்டப்பட்டவர்கள். இன்றையதினம் இருக்கும் 12,000 கதிர்களோடு, அவர்களுக்காக என்று மேலும் 13,000 கதிர்கள் வைத்து, மொத்தம் 25,000 கதிர்களோடு கூடிய தூற்பு மில்லாக வருவதற்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் தன் பங்கிலிருந்து அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைப் பெற்று பண உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பல காலமாக இருக்கிறது. பத்து லட்ச ரூபாய் அந்த மில்லுக்காக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்பது உண்மை தான் என்றாலும் கூட, மத்திய அரசாங்கம் கடைகு இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்த அந்தப் பணத்தை இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் தன் பங்குப் பணமாக அந்த மில்லுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்கம் இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டும். பர்மாவிலிருந்தும், இலங்கையிலிருந்தும் கண்கலங்கி தாயகம் திரும்பியிருக்கும் அகதிகளைப் போன்றவர்களுக்கு அவசர அவசரமாகத் தொழில் வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கான வகையில், அந்த தூற்பு ஆலைக்கு உதவ முன்வரவேண்டும். ராஜ்ய அரசாங்கம் தன் பங்கிலிருந்து உதவும் வகையில் இந்தக் கடைசி உப மானியக்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[29th March 1965]

கோரிக்கையிலே அதற்கென்று இடம் அளிக்காவிட்டாலும் கூட, அரசாங்கத்தின் நிதியிலிருந்தோ; அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியிலிருந்து போட்டுக் கொடுத்தோ உதவி செய்ய அவசரமாக முன்வந்தால், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மேலும் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கும், வெளிநாடுகளிலிருந்து தொழில் செய்து, சட்ட திட்டங்களுக்குப்பட்டு, கண் கலங்கி தாயகம் திரும்பி வந்திருக்கக்கூடிய சகோதரக் குடும்பங்களுக்கு உதவுவதற்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வயது வந்தவர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டத்தின் கீழ் உதவி செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஒரு தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் 500 பேர்களுக்கு நாம் பென்ஷன் கொடுப்பதாக இருக்குமானால் அதைப்போல் பல மடங்கு பேர்கள் மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்து எங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மொத்தமாக 9 தாலுகாக்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் கொடுத்திருப்பதைவிட பல மடங்கு பேர்கள் பென்ஷனுக்காக மனுக்கள் போட்டுக் காத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதுபோன்ற நிலை இருப்பதால் இந்த அரசாங்கம் அதற்காக உப மான்யக் கோரிக்கையில் அதிக நிதி பெற்றிருக்கலாம். அல்லது இந்த ஆண்டு இவ்வளவுதான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு மனுக்களுக்கு கொடுத்தாகிவிட்டது. ஆகவே மேற்கொண்டு விண்ணப்பங்கள் எதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்றாவது அறிவித்துவிடலாம். அப்படியின்றி வீணாகப் பல மனுக்கள் பல மாதங்களாக வந்து தேங்கிக் கிடப்பதும் அதன் பேரில் எந்தவிதமான பரிசீலனையும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்கிற குறைபாட்டுக்கும் இடமளித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டாம். ஆகவே ஒன்று ராஜ்ய அரசாங்கம் அதிக நிதி ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மேற்கொண்டு எந்த மனுக்களையும் பெற வேண்டாம் என்றாவது அறிவிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பர்மாவில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு உதவி தேவை என்று மனுச் செய்தார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் உதவி பெற்றவர்கள் சிலர். பெருதவர்கள்தான் பெரும்பகுதி இருக்கின்றனர். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் இப்படி இருக்குமானால் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இப்படித்தான் இருக்கக் கூடும். இந்த உபமானியக் கோரிக்கையின் கீழாவது அதிகத் தொகை ஒதுக்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பது அவசியம்.

பர்மாவில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு கடன் உதவி கொடுக்கப் பட்டு வருவது பற்றிச் சந்தேகம். கடந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பாஷை சர்ச்சையின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இழந்துவிட்டு இலங்கையில் இருந்து சுண்கலங்கித் தாயகம் திரும்பியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்ய அப்

29th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

போது திட்டமிடப்பட்டது. ஆயினும் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிய பிரஸ்தாபமே இல்லை. யாருக்கும் கடன் கொடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைநகரிலும், ஜில்லா தலைநகர ஆபீஸ்களிலும் அவர்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்யப் பட்டது. அதன் காரணமாகப் பலர் மனுக்களை அனுப்பி வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுக்களில் நூற்றில் ஒரு பகுதிக்குக் கூட கடன் உதவி அளிப்பது பற்றி முடிவாகவில்லை. உதவி, உண்டா இல்லையா என்பது கூட அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சபையில் நானே முன்பு ஒரு தடவை கேட்டபோது—திட்டம் முழு விவரங்களோடு தயாரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டபோதே பணமும் ஒதுக்கித் கொடுத்திருப்பதாக தகவல் கொடுத்தார்கள். எனக்கு அப்படிப் பதில் சொல்லி விட்டார்களே தவிர ஆயிரக்கணக்கான மனுக்களில் எந்த ஒரு மனுவும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு இதுவரை பண உதவி அளிக்கப்படவில்லை. நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்யும் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார்களா என்பதை யாவது அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்வள இலாகாவில், கட்டு மரத்திற்கு சிரமங்கள் இருக்கின்றன. கட்டு மரத்திற்குத் தேவையான மரம் இலங்கையில் இருந்தும், கேரளத்தில் இருந்தும் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே சிரமத்தைப் போக்க நம் ராஜ்யத்திலேயே அந்த அப்பீசியா என்ற மரத்தைப் பயிரிட ஒரு திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காட்டு இலாகா இனத்தின் கீழும் சரி, மின் வள இலாகா இனத்தின் கீழும் சரி அந்தத் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவோ, அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதாகவோ எந்தவிதமான பிரஸ்தாபமும் இல்லை. அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து கன்னியாகுமரியில் இருந்து சென்னை வரையில் வரும் கடலோரப் பாதையை மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் விட்டு விட்டதாக முன்பு சொன்னார்கள். அந்த நிலையைப் பற்றிய எந்த வித பிரஸ்தாபமும் இங்கே காணப்படவில்லை. அந்த 60½ மைல் ரோடு பொறுத்த செலவு நம் ராஜ்யிய அரசாங்கத்திற்கு குறைகிறபோது ராஜ்யத்தில் உள்ள மற்ற ரோடுகளை யாவது நல்ல நிலைமைக்கு சீர்திருத்தம் செய்ய இந்த அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கூடுதல் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த உபமானியக்கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய சில காரியங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மழை பெய்யாததன் காரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லா மிகவும் வறண்ட நிலைமையில் இருக்கிறது. இதற்கு முன் இருந்த ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுடைய யோசனைக் குறைவினால்

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்] [29th March 1965]

அந்த ஜில்லா மக்கள் உணவுப் பற்றாக்குறை காரணமாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டுவிட்டார்கள். முன்பு இருந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் அந்த ஜில்லாவின் உண்மை நிலையைச் சரியாகப் பார்க்காமல் அது தன்னிறைவு உள்ள ஜில்லா என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் கிராமங்களில் உள்ள ஜனங்களுக்கு உணவுக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு மிகவும் துன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள்.

எப்போதும் கொஞ்சம் செழிப்பாக இருக்கக் கூடிய தாம்பிர பரணிப் பிரதேசம் மழை இல்லாத காரணத்தினால் வறண்டு போய் விட்டது. பாபநாசம் டாமில் இருந்து கொஞ்சம் நண்ணீர் விட்டும் கூட 50 சத விகிதம் விளைவாவது காண முடிந்தது. இருந்தும் லெவி முறையை கொண்டு வந்துவிட்டதனாலும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், விவசாயத்தில் ஈடுபடாத நெசவாளர்கள், இன்னும் பல ஆலைத்தொழிலாளர்கள் உணவு கிடைக்காமல் படுகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. எத்தனையோ தந்திகள் வந்து இருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் லெவி எவ்வளவு உண்டோ அதைக் கொடுக்க சம்மதிக் கிறார்கள். இருந்தும் அதிகாரிகளைப் போட்டு அரசாங்கம் அவர்களை கஷ்டப்படுத்துவதனால் இந்த அரசாங்கத்தின் பேரிலேயே வெறுப்பு வளர்ந்து வருகிறது. உணவுமந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவனசெய்ய வேண்டும். மேலும் கிராம பஞ்சாயத்து, நகர பஞ்சாயத்து ஆகிய இடங்களில் மக்களுக்குத் தேவையான உணவை விநியோகம் செய்யவும் தக்க ஏற்பாடு மேற்கொண்டாக வேண்டும். இதற்கு முன்பு இருந்தது போல அல்லாமல்—திருநெல்வேலி ஜில்லாவை பஞ்சப் பிரதேசமாக—பஞ்சம் வரவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை—இருந்தும் உணவுக்கு இருக்கிற சங்கடத்தை உணர்ந்தாவது—அதை அறிவித்து உடனடியாக உணவுப் பொருள் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இரிகேஷன் விஷயமாக—பாபநாசம் அப்பர் டாமுக்கு அடுத்த தாற்போல சேர்வையாறு இருக்கிறது. அதில் சிறிய அணையை கட்டி அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்பிவிட்டால் தாம்பிரபரணி பாசனத்திற்கு மிகவும் உகவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலிலும் தீர்மானம் போடப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக, 1957 வது ஆண்டு முதலாகவே, திருநெல்வேலி ஜில்லா எபிடமிக் முதலிய வியாதிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடமென்று ஹெல்த் அதிகாரிகளாலே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வசிக்கின்ற விக்ரமசிங்க புரம், மற்றும் அம்பா சமுத்திரம் முதலிய தாம்பிரபரணிக் கரையோரமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இந்த வியாதிகள் உற்பத்தியாவதைத் தடுப்பதற்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். 1957-ஆம் ஆண்டு முதலாகவே பிளானிங் கமிட்டிக் கூட்டங்களிலேயும், டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில்களிலேயும் நான் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட இந்தத்

29th March 1965] [திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்]

திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். அந்த ஜில்லாவிலே இந்த வியாதிகளைத் தடுக்கவேண்டுமானால். இந்த வியாதிகளின் மூலமாக மக்கள் அழியாமல் இருக்கவேண்டுமானால் உடனடியாக இந்தப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். விக்ரமசிங்கபுரத்தில் குடி தண்ணீர் திட்டம் ஏற்படுத்த பரிசோதனையெல்லாம் செய்தாகிவிட்டது. இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆகி விட்டது. ஆனால் அது நடைமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இன்னும் காலநீர்த் தாழ்த்தாமல் இந்தக் குடி நீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே கிராம ராஜ்யத்தை உண்டாக்கும் ஸ்தாபனமாகப் பஞ்சாயத்துக்கள் மாறவேண்டுமானால், பஞ்சாயத்து எக்சிக்யூடிவ் அதிகாரிகள் விஷயங்கள்பற்றி லோக்கல் அட்மினிஸ்டிரேஷன் இலாகா நன்கு கவனித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் நிலையாக எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்கள் அந்தந்த இடங்களில் இருந்து வேலைகளைச் செய்வதில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான இடங்களுக்கு மாற்றுதல் கிடைக்காவிட்டாலும், உடனடியாகச் சென்னைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள் இவர்களுடைய டிரான்ஸ்ஃபர் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்கள் கிராம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான பொறுப்பான வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்காக அவர்களுக்கு அடிக்கடி டிரான்ஸ்ஃபர் கொடுத்து விடாமல் நன்கு கவனித்து அவர்கள் அந்தந்த கிராமங்களிலே நல்ல முறையிலே வேலை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கதர் விஷயம். கதரிலே கிசான் சர்க்காவை மறந்துவிட்டோம். அம்பர்ச் சர்க்காவிலுடைய நிலையென்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. காந்தியடிகள் போதித்தபடி நமக்குத் தேவையான துணிகளை நாளை பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்தக் கதர்த் திட்டம் மிக்க நல்ல பயனளிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது என்ற கருத்தையுணர்ந்து கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள், ஏழைத் தாய்மார்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய துணிகளையும், அதன்மூலம் சிறிய வருமானமும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தவேண்டும். மறுபடியும் அதைக் கவனித்து கிசான் ராட்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கதர் இலாகாவைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய அம்பர்ச் சர்க்கா ஆறு ஊசிகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அது என்னவாயிற்று? அந்த எக்ஸ்பிரிமெண்ட் என்னவாயிற்று? அம்பர்ச் சர்க்காவை மேற்கொள்வதால் அதிகமான ஊதியம் நல்ல முறையிலே கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே அதையும் யோசித்து அம்பர்ச் சர்க்காவை அதிகமான அளவில் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் கிராமத்திலே கஷ்ட

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்] [29th March 1965]

ப்படக்கூடியவர்கள், வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்கள், தாய் மார்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் இது பயனளிக்கும். உடனடியாக இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்தக் கதர் இலாகாவைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பென்ஷன் பெற்று வருகிற உபாத்தியாயர்கள், மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து தங்களுடைய வாழ்நாளைக் குறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது விலைவாசி அதிகமாக இருக்கின்ற நாளிலே அவர்களுக்கு, மிகக் குறைந்த அளவிலே, சொல்வதற்குக்கூட வெட்கப்படக் கூடிய அளவிலே ரூ. 5, 6, 7 என்று பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மிகவும் பிரதாபப்பட்டக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் குறைந்தபட்சம், இந்த ஓல்ட் எஜ் பென்ஷன் அளவிலாவது நிச்சயமாக ரூ. 20-க்குக் குறையாத அளவுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கல்வி இலாகா மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). பொதுவாக மக்கள் அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்கள் போட்டு, கிராம மக்கள் பொருளாதாரத்திலே முன்னேறுவதற்குத் திட்டங்களைப் போட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றபொழுது, அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற ஊழியர்கள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் நல்ல சிறந்த கடமையை நாம் செய்கிறோம் என்ற நிலையிலே, மக்களுக்குச் சிறந்த ஊழியம் செய்கிறோம் என்ற பொறுப்பை அவர்கள் உணரும்படியாக, கடமையாற்றுவதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். அப்பினிஸ் ரேஷனிலே ஒரு குறை நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தினால் மக்கள் அரசாங்கத்தை அறியாயமான முறையிலே, தகுந்த வழியில்லாத முறையிலே குறை சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் அகிவிடும். நாம் நல்ல காரியங்களைச் செய்கின்றோம். ஆகவே, மக்கள் அதையெல்லாம் உணர்ந்து கொண்டு பாராட்டுவதற்குரிய முறையிலே அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்கள் செய்யும் படியாகப் பார்த்துக் கொள்வது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. இ. ராசாங்கம் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகின்ற துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி என்ற தலைப்பிலே துணை மானியமாக ரூபாய் 57 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்குப் பெரும்பாலும் நமது மாநிலத்திலே மற்றத் துறைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, செலவிடப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் கல்விக் களிலே படிக்கின்ற பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு, அறுபது சத வீதத்தினருக்கு சர்க்காருடைய உதவிப் பணம் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்ற பெயரை

29th March 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

யாவது போடாமல் இருந்தால் அவர்கள் வேறு எவ்வழியிலாவது படிப்பார்கள், அல்லது வேலையாவது செய்வார்கள். ரிக்கார்ட் அளவிலே பெயரையும் போட்டுவிட்டு அவர்களுக்குச் சரியாக உதவிப் பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பிற்பட்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்த பட்சம் 80 சத விதத்தினருக்காவது உதவியளிப்பதற்குத் திட்டமிட வேண்டும். செகண்டரி எஜு கேஷன் முடிந்த பிறகு, அவர்கள் கல்லூரிக்குச் சென்று படிக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் உதவிப் பணம் கிடைக்காத காரணத்தால் கடைசியில் தங்களுடைய படிப்பை முடிக்காமல் போய் விடக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி எனக்கு வந்த கடிதங்களில் நாற்பது சத விதத்தினருக்குத்தான் உதவிப் பணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, படு ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு உதவிப் பணம் கிடைக்கவில்லை, உதவிப் பணம் கொடுப்பதற்கு சில விதிமுறைகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மார்க்குகள் இத்தனை சத விதம் இருக்க வேண்டும். வருமானம் இவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்று, இதைப்பற்றி தெற்று டைரக்டர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். எப்படியிருந்தாலும் வருடத்திற்கு ரூ. 2,000-க்கு மேல் வருமானம் இருக்கக்கூடாது என்று இருப்பதால் அதையே அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு மார்க்குகளையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்வதால் சில மாணவர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பாஸ் செய்தும்கூட, கல்லூரிக்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று அரசாங்கம் சொல்லியும் கூட அவர்கள் மார்க்குகள் இல்லாததால் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று படிக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்கள் சேர்ந்துவிட்டுத் தொல்லைப்படுவதைப் பார்த்தாவது அரசாங்கம் வருகிற ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் 'அவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் உண்டு' என்று அமைச்சர்கள் போகிற இடமெல்லாம் சொல்லி விடுகிறார்கள். எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் 'நாம் எங்கும் படிக்கலாம், எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைக்கும்' என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். கல்லூரியில் சேர்ந்து விட்ட பிறகு அவர்களுக்கு மாதம் 70 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் சர்க்கார் உதவிப் பணம் 55 ரூபாய்தான் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, 15 ரூபாய் அதிகமாக மாணவன் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கல்லூரி அதிகாரிகள் அந்தப் 15 ரூபாயைக் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு அதை மாணவர்கள் கட்ட முடியாவிட்டால் பரிட்சை எழுத முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருப்பதாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. B.E. டிகிரிக்கு படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவது ஒரு வருஷப் பயிற்சி. அந்த மாணவர்களும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [29th March 1965]

அவர்களுக்காவது இந்த உதவியைக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜன நலத் துறை இதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து நல்ல முறையில் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை 450 ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் இப்போது பிச்சை எடுக்கிறவர்கள் கூட ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானமே மாதத்திற்கு 60 ரூபாய், வருஷத்திற்கு 720 ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் 450 ரூபாய் வருஷ வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்தது? நம்முடைய மாநில அரசாங்கமாவது முயற்சி எடுத்து இதற்கு ஒரு பரிகாரம் கண்டதா என்றால் இல்லை. 'இது மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு' என்று சொல்வதோடு முடித்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தி விதியைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிதம்பரத்தில் மாணவ மாணவிகளுக்காகச் சர்க்கார் நடத்துகிற நத்தனர் உயர்நிலைப் பள்ளி இரண்டும், இரண்டு விடுதிகளும் கட்ட பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹாஸ்டல்களை வார்டன்களும், பள்ளிகளைத் தலைமையாசிரியர்களும் பொறுப்பேற்று நடத்துகிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் சூபர்வைஸ் செய்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசர் என்று ஒருவரை போட்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட கலெக்டருக்குப் பதிலாக அவர்கள் பார்ப்பதாக அர்த்தம். கலெக்டருடைய பொறுப்பு என்ன? வெல்பேர் ஆபீசருடைய பொறுப்பு என்ன? பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளையும், விடுதிகளையும் பொறுத்த நிர்வாகத்தை சூபர்வைஸ் செய்ய இப்போது இருப்பது யார் என்று கேட்டால் 'ஹாஸ்டரி சூப்பர்வைசர்' என்ற பெயரில் ஒரு எம்.பி. ஒரு எம்.பி.-யை நியமித்திருப்பது சட்டத்திற்கு முரணானது. அந்தப் பொறுப்பிலே, கில்லித் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கவேண்டும். அவர்களால்தான் எந்தெந்தச் சமயத்திலே எந்தெந்த வகையில் குற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கண்காணிக்க முடியும். அல்லது சர்க்காரில் பல காரியங்களைப் பார்ப்பது போல் ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு அதை மேற்பார்வையிட வேண்டும். அந்த ஸ்தாபனங்கள் சர்க்காருடையவை. மேற்பார்வை பார்ப்பது என்னேப் போல் ஒரு எம்.எல்.ஏ., அல்லது எம்.பி. அவர்கள் மக்களிடம் எதற்காக வேண்டுமென்ற வாங்குகிறார்களோ அதற்காக அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். கட்டிடங்களுக்கே 10 லட்சம் ரூபாய் வரை செலவு செய்யப்பட்ட அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களையும், விடுதிகளையும் மேற்பார்வை பார்க்கும் பொறுப்பை கில்லித் துறையிலே அனுபவம் பெற்றவர்களைக் கொண்டு செய்யவேண்டும். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லையென்றாலும் அவர்கள் ரெக்கார்டைப் பார்த்து இதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு

29th March 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

களைச் செய்யவேண்டும். அங்கிருக்கிற ஆ.டி.ஓ. வைக் கூட மாதத்தில் நான்கு நாட்கள், அல்லது வாரம் ஒரு நாள் சென்று அவற்றை மேற்பார்வையிட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யலாம். அவர்களுக்கு அதற்காக 10 அல்லது 15 ரூபாய் டி.ஏ. வாகக் கொடுத்தாலும் அதனால் பலன் ஏற்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

கடலூர் தாலுகாவில் பெருமாள் ஏரி ஒன்றுதான் நீர்ப்பாசனத் திற்கு உகந்ததாக இருக்கிறது. இப்போது பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு சாகுபடி செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஏற்கனவே, அதன் மூலம் 20,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைத்து வந்தது. இப்போது அந்த ஏரியின் பெரும் பகுதி தூர்ந்து கிடக்கிறது. புல் டோசர் வைத்து தூர் வர முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அப்போது புல்டோசர் உளையில் மாட்டிக் கொண்டு அதை வெளியே எடுப்பதே சிரமமாகிவிட்டது. அந்த ஏரியிலே தூர் வாருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை விவசாயத் துறையிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடலோரப் பகுதிகளில் பெரிய குப்பம் போன்ற 17, 18 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவை மீனவர் வசிக்கும் பகுதி. எப்படி காழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஹரிஜனங்கள்—ஆண்டவனின் பிள்ளைகள்—என்று சொல்கிறோமோ அதே போன்று அவர்களைப் பர்வதராஜ குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுவார்கள். அந்த ராஜ பரம்பரை காலே ஆறு மணியிலிருந்து இரவு எட்டு மணி வரை படுகின்ற தொல்லைகள் பார்ப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். காலையில் மீனை எடுத்துக்கொண்டு 18 மைல் மேற்கே உள்ள நெய் வேலிக்கு அவர்கள் ஓடுகிற ஓட்டம் இருக்கிறதே. உள்ளபடியே அதைப் பார்த்தவர்களுக்குத்தான் அந்தக் கஷ்டம் புரியும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நங்களுடைய மீனைக் கொண்டு போய் விற்பதற்கு வண்டி வசதியோ, ரோடு வசதியோ மற்ற எந்த வித வசதிகளோ இல்லை. மீன் வள இலாகாவில் அவர்களுக்காக என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் திட்டமிட்டுச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி இருக்கிறது. ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியையும் கட்ட இருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டும். குறிஞ்சிப்பாடிக் கருகிலுள்ள பரவனற்றில் ஒரு பாலம் கட்ட டெக்னிகல் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த துணை மானியத்தை ஆதரித்து ஏற்கனவே சொல்ல விட்டுப்போன ஒருசில விஷயங்களைச் சிறிது சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். சென்ற பல வருஷங்களாக விவசாயிகளைக் குறித்த பல சட்டங்களைத் தொடர்ந்து செய்து இந்தச் சர்க்கார் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்திருக்கிறது. ஆனால்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [29th March 1965]

கீழே உள்ள நிதியாளர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மந்திரியவர்கள் மனம் வைத்து, புள்ளி விவரங்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டால் நாம் செய்த சட்டங்கள் எந்த விதமான பிரயோசனத்தையும் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த ஆண்டு ஒரு புதிய சட்டம்—எந்தப் பெரிய குத்தகைக்காரர்களிடத்திலிருந்து விவசாயிகள் நிலத்தைப் பெற்றார்களோ அவர்கள் எல்லாம் சட்ட பூர்வமாக விவசாயிகள் அல்லவென்று புதிய பிரச்சினையைக் கிளப்பி அது இப்போது விவகாரத்தில் ஹைக்கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. அவர்கள் மனம் வைத்துச் சாதகமாகத் தீர்ப்புச் செய்யாவிட்டால் அடுத்த ஆண்டு இன்றைக்கு இருக்கிற விவசாயிகளில் 100-க்கு 50 பேர் வெளியேற்றப்பட்டுவிடுவார்கள். ஆகையினால் அதற்கு முந்தியே ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்து அந்த விவசாயிகளைக் காப்பாற்றாவிட்டால் ஏட்டளவில் சட்டம் நன்றாக இருக்கும். நாமும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். நல்ல சட்டங்களைச் செய்ததால் ஏற்பட்ட பலனை எண்ணிப் பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. “என்னெய் செலவழிந்ததே தவிர, பிள்ளை பிழைக்கவில்லை” என்று நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. ‘விவசாயிகளுக்காகச் சட்டம் செய்தோம்’ முடிவில் விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள்’ என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை என்று எனக்கு முன்பு பேசிய தீட்சதர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு நான் பேசியபோது ஜீனி பெர்மிட் ஒரு ஆளுக்கு 4 மாத காலமாக மறுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்தேன். என் சட்டசபை பிரசங்கங்கள் பத்திரிகைகளில் வந்ததற்கு மறுதினம் என் தாலுகாவில் ஜீனியே கிடையாது. நான் சிபார்சு செய்த ஆளுக்கு புது ஜீனி ஆலை ஏற்பட்டால் நான் ஜீனிக் கோட்டா என்று உத்தரவு பிறப்பித்து அதன் நகல் எனக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சட்டசபையில் நடக்கிற நடவடிக்கைகளை ரொம்ப கண்ணுங்கருத்துமாகக் கீழே உள்ளவர்கள் பார்த்து அதற்காக கீழேயுள்ள அதிகாரிகள் அச்சப்படாமல் அதை எதிர்த்து என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் ஓரளவு உணர வேண்டும். டி.எஸ்.ஓ. என்று ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள் நெல் கொள்முதல் செய்ய. அவருக்கு முழு அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் யாருக்கு நிலம் குறைவாக இருக்கிறதோ அவர்களிடம் போய் நான் நெல் வாங்குவது, அதிப்படியான நெல் யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்களிடம் போய் வாங்குவதில்லை. அவர்கள் பக்கத்திலே போவதில்லை. விலை நிர்ணயம் செய்வதிலும் அவர் வைத்ததுதான் சட்டம், வியாபாரிகள் வைப்பதுதான் சட்டம் என்றிருப்பது எனக்குத் தெரியும். 100 மூட்டை நெல்லை எங்கள் கூட்டுறவாளர்கள் சர்க்கார் திட்டத்திற்கு ஒரு ரூபாய் குறைத்து போடும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவர் என்ன

29th March 1965] [திரு. கோ. நாசாயணசாமி நாயுடு]

எடை வைத்து அளக்கிறார்களோ அதுதான் சட்டம். டி.எஸ்.ஓ.-வின் கருணையை யார் சம்பாதிக்கிறார்களோ அவர்கள் எடையை குறைத்து மூட்டைகளை நகர்த்தலாம். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு நல்ல கலெக்டர் இருப்பதாக நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். ரொம்ப நேர்மையானவர். ஆர்.டி.ஓ; அவர் கையெழுத்துப் போட்டு சீனி கொடுக்கவேண்டுமென உத்தரவிட்டும் அவர் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல அடையாளம். வெளி ஊர் வியாபாரிகளும் இந்த டி.எஸ்.ஓ.வும் சாத்திரியும் பகலும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். ஒரே ஹோட்டலில் தான் எல்லோரும் சேர்ந்து சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் காரில் தான் இவர் போகிறார். அப்படிப் போக என்ன இருக்கிறது? இதைப்பற்றி எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் என்னிடம் கேட்கிறார்கள். வெளி ஊர் வியாபாரிகளுக்கும் இந்த அதிகாரிக்கும் என்ன இப்படி சம்பந்தம் என்று. பாத்திமா லாட்ஜில்தான் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள். காளியாகுடி ஐயர் அவர்கள் ஹோட்டலில்தான் காபி சாப்பிடுகிறார்கள். ஏன் இப்படி என்று அங்குள்ள மக்கள் என்னிடம் கேட்கிறார்கள். அதன் நெளிவு சுளிவுகளை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வெளி ஊர் வியாபாரிகள் அவரை எப்போதும் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல்தான் லாரிக்காரர்களும். நூற்றுக்கணக்கான லாரிகள் வந்து அதற்கு மூட்டை வேண்டுமென்றால் டி.எஸ்.ஓ; தயவு செய்தால்தான் அந்த லாரிகளை திரும்ப அனுப்புவார்கள்; அப்படி வெளி ஊர் வியாபாரிகளும், இந்த லாரிக்காரர்களும், டி.எஸ்.ஓ.-வை பயன்படுத்திக் கொள்வதினால்தான் சமீப காலத்தில் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது அதிருப்தி ஏற்பட்டது. டி.எஸ்.ஓ; அவர் செய்யவேண்டிய கடமையை சரிவரச் செய்திருந்தால் ஒருசில தினங்களில் அந்தப் பிரச்சனை எங்கள் ஜில்லாவில் நீர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் நிலத்தி லிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படாமல் இருக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதுபற்றி சட்டம் தெரிந்தவர்களை கலந்து ஆலோசித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அமைச்சரவை செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். சிறு குத்தகைதாரர்கள், பெரிய குத்தகை தாரர்களிடம் சீட்டெழுதிக் கொடுத்து பல ஆண்டுகளாக குத்தகைக்கு நெல்லும் அளந்து சீட்டும் எழுதிக் கொடுத்து சொசைட்டி களில் கடன் பெற்றவர்கள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப் படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சிலர் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள். ஒரு வேடிக்கை. ஒரு விவசாயி என்ஜின் வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தார். கிராம சேவக் என்ஜினைப் பெற்றுக் கொண்டதாக கையெழுத்து போடும்படி விவசாயியைக் கேட்டார். அந்த விவசாயியும் கையெழுத்து போட்டார். அந்த கிராம சேவக்கும் அந்தக் கம்பனி ரெப்ரசென்டேட்டிவ்ஸ் இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து 2,500 ரூபாய்க்கு விவசாயி யிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிட்டார்கள் என்ஜின் வந்து விட்டது.

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [29th March 1965]

என்று. பின்னர் அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் ஸ்பெஷல் காரை எடுத்துக் கொண்டு மதராசுக்கு வந்தார்கள். வந்து பழைய என்ஜின் ஒன்றை 300 ரூபாய்க்கு வாங்கி புதுக் கள்ளிப் பெட்டியில் அதை வைத்து லேபல் போட்டு அனுப்பி விட்டார்கள். அந்த விவசாயி அதைக் கொண்டு போய் வைத்து எப்படியாவது அதை ஓட்ட வேண்டுமென்று பார்த்திருக்கிறார். ஓரே என்ஜின் சாமானாக இருந்தால் அது ஓரளவாவது ஓடும். பல என்ஜின் சாமான் ஒன்று சேர்க்கப் பட்டதால் சக்கரமே ஓடவில்லை. அவர் உடனே பி.டி.ஓ-விடம் சென்று ரிப்போர்ட் செய்தார். அவர் வந்து பார்த்து கிராம சேவக்கை கோபித்துக் கொண்டாரோ என்னவோ தெரியாது. அந்த என்ஜின் இன்னும் வொர்க்ஷாப்பில்தான் இருக்கிறது. அந்த என்ஜினை விற்ற கம்பெனி ரெப்ரேசன்டேட்டிவ் என்று சொல்லிக் கொண்டவரும் அங்கு இப்போது இல்லை. அந்த கிராம சேவகையும் அங்கிருந்து மாற்றி விட்டார்கள். அந்த என்ஜின் ஒன்றோடொன்று கோக்கப்பட்டிருக்கிறது. மெக்கானிக் கிடம் அனுப்பி 1½ ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்த மெக்கானிக்கின் ஸ்டீட்டில்தான் அது இன்னும் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் கொடுத்த கடனை வாங்கி இரண்டு வருடங்கள் ஆகி விட்டன. அதை ஏன் கட்டவில்லை என்று இந்த விவசாயிக்கு கடிதம் வந்து அதை என்னிடம் கொண்டு வந்தார். கலெக்டரிடம் சென்றோம். அவர்களிடம் இதுபற்றிக் கூறினோம். இது அதிக அக்கிரமம்தான், ஆனால் 1½ வருடங்களுக்கு மேல் ஆகி விட்டது. இனிமேல் என்ன செய்வது என்று யோசனை செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். உடனடியாக இந்த இரண்டு வருடப் பணத்தையும் சேர்த்துக் கட்டாமல் இருக்க என் அதிகாரத்தில் உள்ள சலுகைகளை என்னென்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் கொடுக்கிறேன் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஜில்லாக் கலெக்டரின் கருவை இல்லை என்றால் அந்த ஓடாத என்ஜின் எந்தக் காலத்திலும் பழுது பார்த்து ஓட முடியாத என்ஜினுக்கு 2,500 ரூபாய் கட்டும்படியான நிலை ஏற்பட்டு அந்த விவசாயி தனக்கு இருக்கும் எல்லா நிலத்தையும் இழக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறார் என்பதை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அந்த விவசாயிக்கு நிச்சயமாக ஓரளவு பரிகாசம் ஏற்படுத்தும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பு மிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம் மாநிலத்தில் எல்லோரும் பெருமைப் படக்கூடிய அளவில் விஸ்தரிப்பு நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது கல்வி இலாகாவும், தொழில் இலாகாவும் தான் என்று யாரும் நல்லவிதமாக யோசித்துக் கூறி விட முடியும். கல்வி இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்

29th March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

குறைய 20,000 ஆரம்பப் பாடசாலைகளும் 2,000-க்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய ஒரு இலாகாவிற்கு நாம் இப்போது 30 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு செய்து வருகிறோம். இந்தத் துணை மான்யத்தின் கீழ் 67 லட்சம் ரூபாய் மேலும் செலவு செய்யப் பட்டதற்கும், செலவு செய்யப்படுவதற்குமாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய ஒரு இலாகாவிற்கு இப்போது ஒரே ஒரு டைரக்டரைத்தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய ஒரு இலாகாவை, இம் மாநிலத்தில் எல்லா மூலை முடுக்கிலும் பரவியுள்ள இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்க ஒரு டைரக்டரால் நிர்வகிக்க முடியுமா என்பதைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக்கென ஒரு டைரக்டர், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக்கென ஒரு டைரக்டர் என்று இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு டைரக்டர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தால் நன்றாகயிருக்கும். அப்படிச் செய்து ஆரம்பக் கல்வியை நல்லமுறையில் அமைத்து விட்டால் போகப் போக உயர்நிலைப் பள்ளி, யூனிவர்சிட்டி படிப்பு இவற்றை நல்லமுறையில் அமைத்து விட முடியும். அதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் உள்ள எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களின் நிர்வாகத்தை கல்வி இலாகா விடம் கொடுத்து விடலாம். அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் சில குறைகளை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு பலவித இன்னல்கள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் நாம் பஞ்சப் படியை உபயோகித்துக் கொடுத்திருந்தாலும், நீலகிரி ஜில்லா, மலைப் பிரதேசங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் என்று ஒன்று கொடுத்து வருகிறோம். அப்போது கொடுத்த வந்த ஹில் அலவன்ஸை 1926 முதல் மாறாமல் இப்போதும் இருக்கிறது. அங்கு வேலை செய்யும் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு காம்பென்சேட்டரி அலவன்ஸ், வின்டர் அலவன்ஸ் போன்ற அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அளவில் இப்போது பஞ்சப் படியை நாம் உயர்த்தியிருந்தாலும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் காம்பென்சேட்டரி அலவன்ஸ், வின்டர் அலவன்ஸ் போன்றவை கொடுப்பது போல் அந்த அளவிற்கு இவர்களுக்கு ஹில் அலவன்ஸை கருணை கூர்ந்து உயர்த்திக்கொடுக்குமாறு முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் பிற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ஹவுஸ் ரெண்ட் அலவன்ஸ் என்று 3 ரூபாய் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இப்போதுள்ள நிலையில் இந்த 3 ரூபாயில் எந்த இடத்திலாவது வாடகைக்கு வீடு கிடைக்குமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக, சர்க்கார் சிப்பந்திகளானாலும் சரி, ஆசிரியர்களானாலும் சரி ஒன்றில் அவர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களுக்கு துணை புரிய வேண்டும்.

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [29th March 1965]

அல்லது இதற்கு காலதாமதம் ஆகும் என்றிருந்தால் இப்போது கொடுக்கப்படுகிற ஹவுஸ் ரென்டை 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தளவில், வாழ்க்கை நடத்துவது மிகவும் கஷ்டம். நீலகிரிப் பிரதேசம், மிகுந்த குளிர்பிரதேசம். மழை அதிகமாக பெய்யக்கூடிய பிரதேசம். ஆகவே இந்த இடங்களில் இருக்கிற சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு 15 ரூபாய் அளவுக்கு ஹவுஸ் ரென்டை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் பென்ஷன் கொடுத்து வருவதைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அநேக ஆசிரியர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அபிவிருத்திப் பணிக்காகவே அர்ப்பணித்துவிட்டு இப்போது ஓய்வு பெற்றிருக்கின்ற நிலைமையில், அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பென்ஷனைப் பார்த்தால் 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உதவைக்கு வந்திருந்த போது நாங்கள் எல்லாம் அவர்களிடம் இதைப்பற்றி முறையிட்டோம். அவர்கள் வாங்குகின்ற 5, 6 ரூபாய் பென்ஷன், கிராமப் புறங்களிலிருந்து டிரெஷரியில் வந்து வாங்குவதற்காக வந்து போகும் கட்டணத்திற்கே போய்விடுகிறது. ஆகவே இதை மாற்றி நாம் வயது வந்தோருக்கு எப்படி 20 ரூபாய் அளிக்கிறோமோ அதே போன்று இவர்களுக்கும் குறைந்தது 20 ரூபாயாவது பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டபோது, அவர்களும் ஏதோ இவ்வாறு 500, 600 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள் என்று கூட சொன்னார்கள். ஆகவே இவர்களுடைய பென்ஷனை உயர்த்தி அவர்கள் வாழ்வதற்குரிய வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகாவிலிருந்து கட்டிடம் கட்டுவதற்காக போடுகின்ற டிஸைன்களைப் பொறுத்தவரையில், மற்ற பாஷ்ட்டங்களுக்கு எப்படி போடுகிறார்களோ அதே போன்று தான் நீலகிரி மாவட்டத்தையும் நினைத்தப் போடுகிறார்கள் அந்த முறையிலேயே, மற்ற சமவெளி பிரதேசத்தில் கட்டப்படுவது போலவே நீலகிரிப் பிரதேசத்திலும் கட்டிடத்தைக் கட்டி விடுகிறார்கள். ஆரம்ப பாடசாலைகளுக்கும், உயர் நிலை பள்ளிகளுக்கும் சமவெளி பிரதேசத்தில் போடப்படுகின்ற டிஸைன்களை யே நீலகிரி பிரதேசத்திற்கும் அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் 9 அங்குலம் சுவர் தான் எழுப்பப்படுகிறது. பெரிய மழை அடிக்கும் போது, மழைத்தண்ணீர் எல்லாம் சுவரில் அடித்து கசிந்து பள்ளிக்கூடத்தின் உள்ளே வந்துவிடுகிறது. இதை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். அதே போன்று தான் சாதாரணமாகப் போடுவது போல் ஆஸ்பெட்டாஸ் ஷீட் போட்டு, விடுகிறார்கள். எங்கள் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தளவில், விங்க ஷீட் போட்டு அதற்கு மேல் ஓடு போட்டால் தான் நல்லதாக

29th March 1965] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

இருக்கும் ஆகவே இதற்கு தகுந்த முறையில் முனைக்கோ எங்கள் பிரதேசத்திற்கு தனியாகப் போடுவதற்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எலிமெண்டரி ஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக 1 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வருகிறோம். இதே போல் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு 7,500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். சமவெளிப் பிரதேசத் திற்குக் கொடுக்கப்படும் அதே தொகை தான் நீலகிரி மாவட்டத் திற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நீலகிரி பிரதேசங்களுக்கு எஸ்டிமேட் தயாரிக்கும்போது சர்க்கார் எஞ்சினியர்கள், மற்ற சமவெளிப் பிரதேசத்திற்கு அங்கீகரித்திருப்பதவிட நீலகிரி பிரதேசத்திற்கு ஒன்றரை மடங்கு என்று சர்க்காரே அங்கீகரிக்கிறது என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இதை மனதில் வைத்துப்பார்க்கும்போது 4,000 ரூபாயில் நீலகிரி பிரதேசத்தில் கட்டிடம் கட்ட முடியாது. ஆகவே 4,000 ரூபாய் என்பதை நீலகிரி பிரதேசத்திற்கு 6,000 ரூபாயும், ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹைஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு மக்கள் 12,500 ரூபாய் தரவேண்டும் என்றும், சர்க்கார் 12,500 ரூபாய் தரவேண்டும் என்றும் நிர்ணயித்து அங்கு ஹைஸ்கூல்களை கட்டிப்பிடுவதென்றும் என்று அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் தொகையை சர்க்கார் கணுவாவில் செலுத்தி இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. இப்போது அதைப்பற்றி டி.ஈ. அவர்களிடம் கேட்கும் போது ஹைஸ்கூல்களுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும், சர்க்கார் 20 ஆயிரம் கொடுக்கும், மக்கள் 20 ஆயிரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இப்போது சொல்லுகிறார்கள். இதன் காரணமாக முன்னால் போடப்பட்ட எஸ்டிமேட்டுகளை எல்லாம் ஊறுகாய் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இப்போது நான் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த ஸ்கூல் வகைக்காக மக்கள் கொடுத்திருக்கிற 12,500 ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டு, பாக்கித் தொகையை எல்லாம் சர்க்காரே போட வேண்டும் என்பதுதான்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும் கல்லூரிக்காக 25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்கள் ஜில்லா மக்கள் சார்பாக என் நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது போல அங்குள்ள கல்லூரியில் படிக்கவருகின்ற மாணவர்கள் தங்குவதற்கு ஆஸ்டல் வசதியில்லாமல் ஆண்டு தோறும் பலமாணவர்கள் ஹோட்டல்களில் தங்குகிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் அதில் 100 பேர்களுக்குத் தான் ஆஸ்டல் வசதி கிடைக்கிறது. அதேக மாணவர்கள் உதகையிலுள்ள ஹோட்டல்களில் தங்கி பெருமளவுக்குத் தங்கள் பணத்தை விரயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

[29th March 1965]

கிரார்கள். அதில் இன்னொரு ஆபத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெளியில் தங்குகின்ற மாணவர்கள் பலரும் ஏழை மாணவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதிலும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஹோட்டல்களில் தங்கியிருப்பதால் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்க முடியாத அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்குள்ள எல்லா மாணவர்களும் தங்குவதற்கு ஆஸ்டல் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி வேண்டும் என்று முன்பே கேட்டிருந்தோம். முதலமைச்சர் அவர்களும் அதை ஒத்துக்கொண்டு இதற்கு நீங்களும் ஏதாவது பணம் வசூல் செய்து தாராங்கள் என்று கேட்டிருந்தார்கள். இதை முதலமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வா ஆசைப்படுகிறேன் நீலகிரி பிரதேசம் மற்ற பிரதேசங்களைப்போல், தொழிலிலோ அல்லது விவசாயத்திலோ இன்னும் முன்னேறவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்தில் நாலேந்து ஆண்டுகளாக மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே மக்களிடமிருந்து பணம் எதுவும் வாங்காமல் சர்க்காரே பணம் போட்டி எங்கள் பகுதியில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை அடுத்த ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒன்றைமட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எங்கள் பகுதியில் நிறைய இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம். நீலகிரி மாவட்டத்தை நாங்கள் எவ்வளவு தான் தொழில் மயமாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்தாலும், நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு ஒன்றும் வகையில்லை, ஒன்றும் வகையில்லை, என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்று சொல்லியிருப்புகிறேன். கோவையிலுள்ள மில் அறிபர்கள் சிலர் நீலகிரியில் நூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சர்க்கார் அங்கு ஒன்றும் ஆரம்பிக்கவில்லை என்றாலும், இவ்விதம் விண்ணப்பித்திருக்கிறவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு என்ன தடை இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்து, நீலகிரியில் ஒரு நூற்பு ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு, 1965-66-ஆம் ஆண்டிலேயே இதற்கான லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக கல்வி இலாகா மேலும் வளரவேண்டும், அதை நிர்வகித்து வரும் முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் புகழ்பெற்று திடகாத்திரத்துடன் இருக்கவேண்டும் என்று ஆண்டவனோ வேண்டிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கின்ற துணைமானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களை சொல்ல முற்படுகின்றேன். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 4-வது துணை மான்ய

29th March 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மாகும் இது. எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே நான்காவது தடவை யாக துணைமான்யம் கொண்டுவருவது இது நான் முதல் தடவை என்று எண்ணுகிறேன். ஒருக்கால் என்னுடைய அனுபவம் வேறு விதமாக இருக்கலாம். எத்தனை துணை மான்யங்களை வேண்டுமானாலும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றாலும் இத்தனை அளவுக்கு துணை மான்யங்கள் கொண்டு வருவது சரியான நிதிநிலைக்கு எற்றது தான் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது மாதிரியாக நான்காவது தடவை என்றில்லாமல் மூன்றாவது தடவையோடோ அல்லது இரண்டாவது தடவையோடோ நிறுத்திக்கொள்வது மிகக் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. இதற்கு முன்னால் கொண்டு வந்தது மூன்றாவது துணை மான்யமாக இருக்கும். அதற்கு முன் கொண்டு வந்தது இரண்டாவது துணை மான்யமாக இருந்திருக்கும். சர்க்காரைப் பொறுத்தவரில் அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற புதுப்பணிகளுக்கான செலவுகளை மதிப்பிட்டு, ஏதாவது இனத்திற்குத் தகுந்ததாற்போல் தொகைகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று வரும்போது, அதை சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து மான்யங்களைக் கோருகின்றோம். அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற மாறுதலை உத்தேசித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் துணை மான்யங்களை கேட்கிறோம். இதற்கான அங்கீகாரத்தை இந்த மன்றத்தில் பெறவேண்டும் என்றுதான் இது வருகிறதே தவிர வேறென்றுமில்லை.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாறுதல் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அவ்வப்போது செலவுகளை உத்தேசித்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் மான்யங்கள் கேட்பதற்காகத்தான் அடிக்கடி துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வருகின்றன என்ற சமாதானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பை என்னுடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வரையில் துருவிப்பார்த்தேன். போடப்பட்டிருக்கின்ற புதுப்பணிகள் எல்லாம், அதிலுள்ள பல திட்டங்கள், 62-ம் ஆண்டில், 63-ம் ஆண்டில், 64-ம் ஆண்டில் சர்க்காரால் அனுமதிக்கப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் தாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் 1962-63-ம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டத்தில் உள்ள சில வேலைகளுக்கு இதில் துணை மான்யம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. 1962-63-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டம் எப்படி இப்போது புதுப்பணியாகும் என்று கேட்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவ்வப்போது ஏற்படும் செலவுகளுக்கு தொகை கேட்கப்படுகிறது என்றால் அதில் நமக்கு வருத்தம் இருக்க முடியாது, குற்றம் சொல்வதற்கு நியாயமும் இருக்க முடியாது. ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு துணை மான்யக் கோரிக்கையை மன்றத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு துணை மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அக்டோபர் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களைக் கூட ஜனவரியில் கொண்டுவராத இப்போது கொண்டு வந்து தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தினைத் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th March 1965]

இப்போது துணை மான்யத் கோரிக்கை கொண்டுவந்திருக்கிற நேரத்தில் சர்க்கார் பூவிருந்தவல்லியில் ஒரு மருத்துவ மனை கட்டுவதற்குத் துணை மானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். இதற்காக மார்வாரி கிளைக் கழகம், 30,600 ரூபாய் என்று நான் கருதுகிறேன், சர்க்காருக்கு நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நன்கொடை 1962-ம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மருத்துவ மனை கட்ட திட்டங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தேன். அதிலே ஒரு குறிப்பு என்னால் படிக்க முடிந்தது, ஆனால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்க்கார் கணக்கில் பணம்—நன்கொடை—வரவு வைக்கப்பட்ட பிறகு வேலை துவங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நன்கொடையை 1962-ம் ஆண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படவில்லை என்றால் ஸஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட்டில் இருக்கிறது என்று பொருள். இம்மாதிரி ஸஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட்டில் மூன்று ஆண்டு காலம் நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? வேலைகளைச் செய்திருக்கலாமே? ஒருவர் நன்கொடை கொடுத்திருப்பதைக் கூட ஸஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட்டில் வைத்திருக்கவேண்டுமா? ஏன் செய்திருக்க முடியாது? அவசியம் செய்திருக்க வேண்டுமே? இதனைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

இன்னொன்று, திருநெல்வேலியில் கட்ட இருக்கிற மருத்துவ மனைக்கு நில ஆர்ஜிதத்திற்காகத் துணை மானியம் கேட்டிருக்கிறார்கள். துணை மானியம் கேட்டு இருப்பதில் கூடுதலான தொகை அதிகமான செலவின்காக வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சரியான விளக்கம் அல்ல, அதற்கான சரியான விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூடுதல் ஆவதற்குக் காரணம் அதிகமாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப் படுகிறதா அல்லது ஆர்ஜிதம் ஆவதற்கு அதிக நிலை கொடுக்கப் படுகிறதா என்று தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று நான் அறிந்துகொள்ள ஆசைப்படுவது, அடையாளத் தொகையாக, நூறு-நூறு ஆக ஏராளமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு என்று கூட்டிப் பார்த்தேன். 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேல், 1½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அடையாளத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள் என்றால், கொடுத்திருக்கிற குறிப்பில் மான்யத் தொகையில் மிச்சத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு சரிக்கட்டப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எனக்குப் புரியவில்லை. நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பற்றக் குறை இருக்கிறது. போட்டிருக்கிற திட்டங்களுக்கே பணம் போதவில்லை. அடையாளத் தொகையை மான்யத் தொகையில் மிச்சப்படும் தொகையிலிருந்து சரிக்கட்டப் போகிறோம் என்றால் எந்தச் செலவைச் குறைக்கப்போகிறார்கள், எப்படிச் சரிக் கட்டப் போகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12th March 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, சர்க்காருடைய நன் மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிற இலாகா என்றால் அது போலீஸ் இலாகா. நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இலாகா பொதுமக்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. முதன் மந்திரியின் அன்பைப் பெற்றிருக்கிற இலாகா அது. முதன் மந்திரியின் அன்பைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு தினசரி கொடுக்கிற படியினை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விசேஷ மலபார் போலீஸுக்கும், ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸுக்கும் தினசரி கொடுக்கப்படுகிற சரப்பாட்டுப் படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அறிந்துக்கொள்ள விரும்புவது இரண்டு ஒன்று, விசேஷ மலபார் போலீஸுக்கும், ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸுக்கும் மட்டும்தான் இந்தச் சலுகையா? சாதாரண போலீஸாருக்கும் இந்த உயர்வு இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லாது இருந்தால் பாரபட்ச முறை, தீது ஆனது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொன்று, விலைவாசியெல்லாம் ஏறிவிட்டது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு கொடுக்கிற உணவுப்படி என்று காரணயத் தோடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விலையேற்றத்திற்காக எவ்வளவு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு போலீஸாருக்கு 25 பைசா உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏறி இருக்கிற விலைவாசியும், ஏறி இருக்கிற படியும், ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த உயர்வு போதாது. மற்ற போலீஸாருக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்படி அடையாளமானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை எப்படிச் சரிக் கட்டப் போகிறார்கள், எந்த மான்யத்தைக் குறைத்து ஈடு செய்யப் போகிறார்கள் என்ற நியாய வாதத்தைச் சொல்ல அமைச்சர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்: சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை முழு மனதோடு வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக மருத்துவத்திற்காக மான்யம் கோரியிருக்கிறார்கள். மருத்துவம் என்று சொன்னவுடனே எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டையில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருக்கிற ஞாபகம் வருகிறது. அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டு, இடங்களும் தேர்ந்தெடுத்து, அதற்கு ஆர்ஜிதம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இதற்கு, விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டது போலவும், கனம் அங்கத்தினர் சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போலவும் அதிகமான மான்யத் தொகை கோரியிருப்பதை இன்று பார்க்கிறோம். மருத்துவக் கல்லூரிக்கு வேண்டிய நிலம் பாளையங்கோட்டையில் பார்த்தால் திருச்செந்தூர் ரோடில் புறம்போக்கே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அத்தனை பேர்களும் சொன்னோம்.

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [29th March 1965]

ஆனால், 200, 300 ஏக்கர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. அதுவும் பெரும் பெரும் புள்ளிகள் கிடையாது. சிறு ஆசிரியர்கள், வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள், சிறு சிறு வியாபாரிகள், சம்பாதித்து வைத்திருந்ததை 1 செண்ட், 2 செண்ட் என்று வருகிற போது விலைக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, பிற்பாடு வீடு கட்டிக் கொள்ளலாமே என்று, பென்ஷன் வாங்கியபோது வீடு கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று வாங்கி வைத்திருந்த நிலங்களில் முக்கால்வாசியை ஆர்ஜிதம் செய்ய டி.எம்.எஸ். ஏற்பாடு செய்ததாகத் தெரிகிறது. நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னபோது, அமைச்சர் அம்மையார் அங்கு வந்திருந்தார்கள். டி.எம்.எஸ்.-சம் வந்திருந்தார்- நிலத்தை அவர்கள் தேரில் போய்ப் பார்க்க ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் இடத்தைவிட மேடான இடம், புறம்போக்கு நிலம், சர்க்காருக்குச் செலவு குறையும் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். வந்தவர்கள் காரிலேயே சுற்றிப் பார்த்து விட்டு ஒரே பேருமுனையில் இருக்கிற நிலையை ஊர்ஜிதம் செய்வது போலச் செய்து விட்டு வந்து விட்டார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காக 12 ஏக்கர் ஆர்ஜிதம் செய்து வைத்திருந்தார்கள். 3-3 செண்டாகப் பிரித்துக் கொடுக்க அவார்டும் பால் ஆகி விட்டது. பிளாட்ஃபார்ம் வாசிகளாக இருக்கிறவர்கள் நல்ல வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கட்டும் என்று சொல்லி அத்தனை பேரையும் கொண்டு வைத்து விடவேண்டுமென்று 10-15 வருஷமாகக் காலமெல்லாம் வேலை செய்ததை பேருமுனையால் கெடுத்து விட்டார்கள். இந்த 12 ஏக்கர் வந்து என்ன ஆகப் போகிறது? திருச்செந்தூர் பாதையில், கிழக்கே போகிற பாதையில், ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் இருக்கிறது. செய்ததெல்லாம் வீணாகிப் போய்விட்டது. காலமெல்லாம் வேலை செய்த ஹரிஜன நல இலாகாவினருடைய வேலை வீணாகிப் போய்விட்டது. தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், மற்ற அதிகாரிகள் செய்த வேலையெல்லாம் வீண். எத்தனை தாம் ஸ்கெட்ச் போட்டிருப்பார்கள், ஹரிஜனங்கள் ஆஃபீஸ்களுக்கு எத்தனை தரம் போயிருப்பார்கள், எங்களைப் போன்றவர்கள் எங்கள் காலத்தை விரயம் செய்து உழைத்தவர்களுடைய நிலை என்ன என்று நினைக்கும் போது வருத்தம் இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. கூடிய வரையில் புறம்போக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த மாதிரி செலவு வந்திருக்காது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

பாடையங்கோட்டையில் காச நோய் சிகிச்சை நிலையம் வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். காச நோய் ஏற்பட்டால் கன்னியாகுமரிக் குடும்பபடையெடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. திருநெல்வேலி தலைநகரில் இந்த நிலையம் வருவதும் வரவேற்கத்தக்கது.

இன்னொன்று, தம்பலண்டர்களைப் பற்றியது. மருந்து கலப்பவர்கள் வருஷா வருஷம் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி செய்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் ரிட்டுவாங்குகளுக்கு இல்லை. டாக்டர்களுக்கட

12th March 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஃபார்மசிஸ்டுகள் மாத்திரம் வருஷா வருஷம் மூன்று ரூபாய் கட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களெல்லோரும் எங்களைப் போன்றவர்களிடம் சொல்லி வருத்தப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். நாய்க்கு அல்லது மாட்டுக்கு லைசென்ஸ் வாங்கி தகரத் தகட்டைக் கழுத்தில் கட்டிவிடுவது மாதிரி இருக்கிறது என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஏனென்றால் இவர்கள் தனியார் ஸ்தாபனங்களில் மெடிக்கல் ஸ்டோர்களில் வேலைக்குப் போகிறார்கள், நிர்வாகத்தினர் இவர்களை மேற்பார்வையிடக் கஷ்டமாக இருக்கிறது, ஆகையால் தான் வருஷாவருஷம் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் 'மிட்வொய்ஸ்ப் களுக்கு' அந்த சங்கடம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். நர்க் களுக்கு அந்த சங்கடம் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். டாக்டர்களுக்குக்கூட இருக்கிறது. டாக்டர்களும் தனியார் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களும் தனியாக 'மிட்வொய்ஸ்ப்களை' நியமித்துக்கொண்டு, 'பிராக்டிஸ்' செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு இந்த தொந்தரவு இல்லை. வருடா வருடம் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டிய சங்கடம் இல்லை. ஒரு தடவை ரிஜிஸ்டர் செய்துவிட்டால், ஆயுள் காலம் வரையில் மறுபடியும் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டாம். ஆனால், சம்பவுண்டர்கள் மட்டும் வருஷா வருஷம் ரூபாய் 3 கட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவர்கள் மிகவும் குறைந்த சம்பளக் காரர்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த விதி? ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழு நோய், அதாவது பெருவியாதி யஸ்தர் களைப் பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தெருவிலே காரில் செல்ல முடியவில்லை, பஸ்ஸில் போக முடிய வில்லை, நடந்துகூட போக முடியவில்லை. அந்த நிலையில் பெரு வியாதி யஸ்தர்கள், தொழுநோய் பிடித்தவர்கள் தெருவில் தாராளமாக உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நகர்புறங்களிலும் அந்த நிலையைப் பார்க்கிறோம், எங்கள் ஊர்களிலும் அதே நிலைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலையை தவிர்க்கவேண்டும். அவர்களை பிச்சைக்காரர் விடுதிகளிலாவது பிடித்து அடைத்து வைத்து, அவர்கள் தெருவில் நடமாடாத நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். காருக்குள் தொழு நோய் பிடித்த கையை நீட்டி முக்கிற்கும் வாய்க்கும் எதிரே கையை நீட்டி காசு கேட்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு காசு கொடுக்காமல் இருக்கவும் முடியவில்லை. நோய் பிடித்த கையை நம் முன்னால் நீட்டிப்பொழுது ஒரு அருவருப்பான நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களைப் பிடித்த நோய் அவர்களோடு தின்றிவிடாமல், சமூகாயத்தில் அந்த நோயைப் பரப்புகிற பணியை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு என் விட்டுவைக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அவர்களை ஒரு இடத்திலே வைத்து, அவர்களுக்கு மருந்து கொடுத்து, சிகிச்சை அளித்து, சோறு போடுவதற்கு அரசாங்கம்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [29th March 1965]

ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களை விதிகளிலே உலாவவிடுவது கட்டாயம் நிறுத்தப்படவேண்டும் ஒரு பிச்சைக்கார சமுதாயத்தை வளரவிட்டாலும் பரவாயில்லை. தொழு நோய் பிடித்தவர்களுடைய சமுதாயம் நாட்டில் வளர்ந்துகொண்டு போகிறது. அவர்களும் விவாகம் செய்துகொள்கிறார்கள், பிள்ளை குட்டிகளை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள், பகிஷ்ஹம் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அப்படியிருந்தால், நாட்டிலே நோயற்ற வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று இருக்கக்கூடிய மற்றவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, பெருவியாதியஸ்தர்களை இப்படி வெளியிலே உலாவ விடாமல், உடனே ஒரு உத்தரவு போட்டி அவர்களை பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியிலாவது பிடித்து அடைத்துவைத்து, அவர்களுக்கு மருந்துகொடுக்கவும், உணவு வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிச்சைக்காரர்களுக்கு, முக்கியமாக தொழு நோய் பிடித்தவர்களுக்கு, கட்டாயம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமுல்நடத்தவேண்டும். அவர்கள் தலைமுறையோடு நின்று விடாமல், தலைமுறை தலைமுறையாக, ஏராளமான வாழையாக அவர்களுடைய குடும்பம் பெருகிக்கொண்டு போகிற நிலைமையானால் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தி, அவர்களிடையே குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும். பெருவியாதியஸ்தர்கள் சமுதாயம் வளர்ந்து கொண்டே போகக்கூடிய நிலைக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம். சுவர் இருந்தால்தானே சித்திரம் எழுதலாம். நாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து, ஏராளமாக ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். டாக்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம். மெடிகல் காலேஜ்களை நடத்துகிறோம். இருந்தும், இந்த பெருவியாதியஸ்தர்களை விதிகளிலே உலாவ விடுகிறோம். அவர்கள் சமுதாயத்தை தெருவிலே உலாவவிடுவது, சமுதாயத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கு கேடு விளைவிப்பதாகும். ஆகவே, அந்த நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும்.

பழச்செடி, காய்கறி விதைகள் கொடுப்பதற்கு மான்யம் கோரப்படுகிறது. காய்கறி விதைகள் யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் டைரியில் ப்ரோகிரஸ் ரிபோர்ட்டில் எழுதுகிறார்கள். இன்னென்ன இடத்திற்குப் போனோம், இவர்களுக்கு விதை கொடுத்தோம் என்று எழுதுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் விதை கொடுத்தது யாருக்கு என்று பார்த்தால், அவர்களெல்லாம் பெரும்புள்ளிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து, பரிசு பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில், தோட்டங்களை போட்டு, காய்கறி விளைவிப்பதை ஒரு ஹாபியாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பெரும் புள்ளி

29th March 1965] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

கனாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், விடுவிடாக காய்கறித் தோட்டம் ஏற்படுகிற நிலை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. நான் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கூட சொன்னேன், கலெக்டரிடம் மட்டிங்கிலும் சொன்னேன். விடுவிடாகச் சென்று பெண்களிடம் காய்கறி விதைகளைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். பெண்களை தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை என்று சொன்னால், ஆங்காங்கு மாதர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் மாதர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகர்புறங்களில் 'வேடஸ் கிளப்புகள்' இருக்கின்றன. இம்மாதிரி மாதர் சங்கங்கள், மகளிர் இல்லங்கள் மூலம் காய்கறி விதைகளை பெண்களுக்கு விநியோகம் செய்தால், பெண்கள் விடுகள் தோறும் வெண்டைக்காய் செடிகளை வளர்ப்பார்கள். புடலங்காயை உற்பத்தி செய்வார்கள், கத்திரிக்காய் காய்க்க வைப்பார்கள். ஒரு முழ நிலம் இருந்தாலும், விட்டிலே அவரை விதைத்து, அவரைக் காய் காய்க்க ஏற்பாடு செய்வார்கள். அன்றாடம் விட்டிற்கு வேண்டிய காய்கறிகளை தங்கள் விட்டுத் தோட்டங்களிலேயே காய்க்கும்படி செய்வார்கள். ஆகவே, காய்கறி விதைகளை பெண்களுக்கு, மாதர் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் செல்வ ராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அது எந்த வேகத்தில் போகிறது என்பதைப் பார்த்தால் வருத்தப்பட வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. கலெக்டர்கூட அரசாங்கத்தில் திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனக்குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் எங்கள் ஜில்லாவில் உடனடியாக எடுத்து நடத்தப்படவேண்டும். ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தால், பஞ்ச காலம்போய், மழை காலம், ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதம் வந்துவிடும். காலத்தில் உதவி செய்தால்தான் நன்மை உண்டாகும். இல்லாவிட்டால், பலன் இல்லாமல் போகக்கூடிய நிலைதான் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணல்வாரி இயந்திரங்கள், ராக்ஸ இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்காக மான்யம் கோரப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்காக, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக இந்த இயந்திரங்கள் தருவிக்கப்படுகின்றன என்றாலும், தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்ற நிலையிலே அரசாங்கம் இருந்துவிடக்கூடாது. நாங்களும் நெல்லை நிறைய ஏற்றி மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பிக் கொண்டு வருகிறோம். திருநெல்வேலியில் பஞ்ச நிவாரண வேலை

[திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [29th March 1965]

கள் நடக்காமல், குளங்களெல்லாம் தாம்பாளம் போல் இருக்கின்றன. அங்கேயும் அந்த இயந்திரங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொள்கிறேன். முதியோர் பென்ஷன் கொடுப்பதில் இத்தனை டார்ஜெட் என்று சொல்லி, அதை பூர்த்திசெய்து, முடிந்துவிட்ட நிலைமை மாதிரி இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய பென்ஷன் அப்ளிகேஷன் கேட்பாரற்று கிடக்கின்றன, கவனிப்பாரில்லை. தாசிஸ்தார், ஆர்.டி.ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் 'பரிசீலிக்கிறோம்', 'பரிசீலிக்கிறோம்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் நிலை இருக்கிறது. அது நல்லதல்ல என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தமாதிரியான துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்கிறோம். மேலும், மேலும் இவ்வாறு துணை மதிப்பீடுகள் வரவேண்டும். நாம் திட்ட இலக்கை எட்டிப்பிடித்தாய் விட்டது, இன்னும் அதிகமான அளவில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற சூழ்நிலையைத் தான் இம்மாதிரி துணை மதிப்பீடுகள் காட்டுகிறது. மேலும், மேலும் இம்மாதிரி துணை மதிப்பீடுகள் வர வர, நாட்டிலே முன்னேற்றம் அதிக விரைவிலே ஏற்படும். அதற்காக சிரமம் எடுத்துக்கொண்ட அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும், பணியாளர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு பூரண ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு, இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள உதவி மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பாசன வசதிக்காக உதவி மான்யக் கோரிக்கை கோரப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இருந்தாலும், பாசன வசதியைவிட, சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

உதாரணமாக, எங்கள் ஜில்லாவில், கோவை ஜில்லாவிலே, அவிநாசி தாலுகாவில் பாசன வசதி செய்வதற்காக நமது அரசாங்கம் ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் சுமார் 30,000 ஏக்கர்தான் பாயும் என்று நினைக்கிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில், 3 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு பக்கம் இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. நம்பியூர், அவிஞ்சி, திருப்பூர், பல்லடம், தொண்டா முதலார், சூளுர் போன்ற பகுதிகளிலெல்லாம் சூடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டமாக

29th March 1965] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

இருக்கிறது. 3 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு குளம், குட்டைகள் அமைத்து, அவைகளில் தண்ணீர் நிரப்பிக் கொடுத்தால், அங்குள்ள கிணறு களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் வரும். புஞ்சை விவசாயம் சுலபமாகச் செய்யலாம். அப்படி கணக்குப் பார்த்தால் 30,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால், ஏக்கராவுக்கு 5 பொதி நெல்தான் விளையும் என்று நினைக்கிறேன். 5 பொதி நெல் விளையும் என்ற கணக்கில் சுமார் 1½ லட்சம் பொதி நெல் தான் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதே தண்ணீரை 3 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு குழாய் மூலம் கொடுத்து, குளம், குட்டை களை நிரப்பினால், 3 லட்சம் ஏக்கராலும் கருந்தான்யம் இருபோகம் செய்யலாம். இரு போகம் விவசாயம் செய்தால், ஏக்கராவுக்கு 5 பொதி கருந்தான்யம் கிடைக்கும். 3 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு, சுமார் 15 லட்சம் பொதி கருந்தான்யம் கிடைக்கும். பின்னால் ஆறில் ஒரு பங்கு பகுதியிலாவது புகையிலை வைப்பார்கள். அது 3 அல்லது 4 மாதத்திய வெள்ளாமை தான். 50,000 ஏக்கராவில் செண்டிரல் எக்ஸைஸ் டியூட்டி சுமார் 5 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். அதே மாதிரி பாக்கி 2 லட்சம் ஏக்கராவில் பருத்தி சாகுபடி செய்தால், குறைந்தது ஏக்கராவுக்கு 7, 7½ பொதி கிடைக்கும், 15 லட்சம் பொதி பருத்தியும் கிடைக்கும். ஒரு ஜில்லாவிலே 3 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தண்ணீர் கொடுத்து, அதிகமான ரூபாயும், அதிகமான உணவு தானியமும் கிடைக்கும்பொழுது, நம் மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இது மாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அதிக தானியம் கிடைக்கும். அதன் மூலம் நம்முடைய மாநிலத்தில் உணவு பற்றாக்குறை இல்லாமல் போய் விடும் என்று நினைக்கிறேன். இதனால், நம்முடைய அரசாங்கம் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது, குளம் கட்டுவதற்கு ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், பாண்ட்ஸ் கட்டுவதற்கு அதே ரூபாய்க்கு அரை டன் விளைச்சல் போதும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். குளம் கட்டுவதற்கும், குட்டை கட்டுவதற்கும் அரை டன் கட்டினால் போதும் என்று வைத்துவிட்டால், அதிகப்படியான குட்டைகளைக் கட்ட ஏதுவாக இருக்கும். ஏனென்றால் குளம் கட்டுவதை விட குட்டைகள் கட்டுவது நலமாக இருக்கும். ஆங்காங்கே தண்ணீர் ஓட்டம் மேலாக இருக்கும், விவசாயத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும், என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது கூட்டுறவு முறையில், முன்னால் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே கொடுத்து வந்த தக்காவி லோன்களை, முழுக்கடன் திட்டத்தின் கீழே கொடுக்கும்போது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், சுமார் 1,000 ரூபாய்த் தனம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், அதற்கு 50,000 ரூபாய், 75,000 ரூபாய் என்று உச்ச வரம்பு

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [29th March 1965]

வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு நபருக்கும், இன்றைக்கு 5,000 வரையில் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், 50 லட்சம் ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாவதாக, ரிசர்வ் பாங்கிலே, ஸ்டேட் செண்ட்ரல் பாங்கி $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்துக்கு வாங்குகிறார்கள். அதை செண்ட்ரல் பாங்கியிலிருந்து ஜில்லா பாங்கிக்கு $4\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் போது $6\frac{1}{2}$ அல்லது 7 சதவிகிதம் என்று ஆகிவிடுகிறது. அதிகப்பட்ட விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஜில்லாவிற்கு ஒரு மத்திய பாங்கி வைத்துச் செய்வதைவிட, வட்டார அளவில் மத்திய பாங்கியை வைத்து, ஸ்டேட் பாங்கியிலிருந்து வட்டார பாங்கி நேரடியாக வாங்க ஏற்பாடு செய்தால், கம்மி வட்டிக்குக் கிடைக்கும், விவசாயிகளுக்கும் அதனால் வட்டி குறையும். அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டாலும், தக்காவி லோன்களை பழையமாதிரி, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் கொடுப்பதில் அதிகச் சிரமம் இருக்கிறது. மின்சாரம் கொடுப்பதில் விவசாயத்திற்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்கப் படவேண்டும். எனது ஊரிலே சுமார் 20, 25 நாட்களாக மின்சாரம் சரியாக வருவதே கிடையாது. 10 நிமிஷம் வருகிறது, பிற்பாடு நின்று விடுகிறது. இதனால் மின்சார மோட்டார் ஓட முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி என் சிற்றுரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்வை ஏற்படாத தரிசு நிலங்களை, தீர்வை ஏற்பட்ட தரிசு நிலங்களாக மாற்றி அடமானம் செய்ய கோட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. இப்பொழுது அது பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தை, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை மாற்றி அவர்களுக்கு மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கப் போவதாக ஏற்கனவே அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, தீர்வை ஏற்படாத நிலங்களை தீர்வை ஏற்பட்ட நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், அடமானம் செய்ய வேண்டிய விஸ்தீரணம், பள்ளிப்பட்டியில் 50 ஏக்கரும், கல்குரிச்சியில் 90 ஏக்கரும், ஈச்சப்பட்டிலையப்பட்டியில், 96 ஏக்கரும், காலப்ப நாயக்கன் பட்டியில் 30 ஏக்கரும், வாழவந்திக்கோம்பையில் 220 ஏக்கரும், பள்ளம்பாரையில் 20 ஏக்கரும் இருக்கின்றன. அதே போன்று மொத்தம் 706 ஏக்கர நிலத்தில், அடமானம் செய்ய லாயக்கானது 506 ஏக்கர நிலம். இந்த நிலங்களில் 90% மலைவாசி லாயக

29th March 1965] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

களும் அரிசனங்களும் இருக்கிறார்கள். இது கொல்லிமலை அடிவாரத்தை ஒட்டி ஒன்றைப் போல இருக்கின்றன. இவர்கள் 10, 15 ஆண்டுகளாக தண்டத் தீர்வை கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக நிலக்கிரயம் வசூல் செய்யாமல், நிலங்களை அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் அந்த நிலங்கள் சம்பந்தமாக, அந்த மக்களிடம் வரும் கோரிக்கையை தாசில்தார் முதலிய ரிவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு மனுக்கொடுத்தால், அவர்கள் அடமானம் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சர்வேயர்களை அனுப்பி, விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களை சர்வே செய்து அதுபற்றிய ரிப்போர்ட்டு அனுப்பியாகிவிட்டது என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஆர்.டி.ஓ. விற்கு அதிகாரம் இல்லாததால், அந்த முறையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நான் முன்னால் சொல்லியபடி 506 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக அவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாமக்கல் வட்டத்தில் பி. வேலூரில் மீனவர்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஆரம்பித்து 1½ வருஷம் ஆகிறது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக கரூர் மீனவர்கள் சங்கத்திலிருந்து இவர்கள் சப்-காண்டிராக்ட் எடுத்து காவேரி ஆற்றில் மீன் பிடித்து வந்தார்கள். இவர்களுக்கு என்று இப்பொழுது ஒரு சங்கம் ஏற்பட்டு விட்டதால், அவர்கள் கரூர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்கள் அல்ல. கரூர் சங்கத்திலிருந்து சப்-காண்டிராக்ட் வாங்குவதில் அவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இந்த ஆண்டு மீன் குத்தகை விடும் போது, மதுரை, மேட்டூர், அதிகாரிகள் கரூர் சங்கத்திலேயே இவர்களும் சப்-காண்டிராக்ட் எடுத்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இது தொந்தரவாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக இந்த சங்கங்களுடைய எல்லையைப் பிரித்து, காண்டிராக்ட் விட்டு மீன் பிடிக்க வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். டைரக்டரைப் பார்த்து, கலெக்டரைப் பார்த்து நான் சொன்னேன். எல்லையைப் பிரிப்பதில், திருச்சி கலெக்டருக்கும் சேலம் கலெக்டருக்கும் இடையே கால தாமதம் ஏற்பட்டு, இப்பொழுது மீன் பிடிப்பதை பொது எலத் திற்குக் கொண்டு வந்து, வேறு ஒருவருக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மீன் குத்தகை இப்படி வெளியாளுக்குப் போய்விட்டதால், சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களுக்கு இல்லாமல், சங்கத்தில் சேராதவருக்குப் போய்விட்டதால், அங்கே தகராறு ஏற்பட்டு, அடிதடி ஏற்பட்டு வழக்கு நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. மீனவர்களுக்கு என்று ஒரு தனிச் சங்கத்தைத் துவக்கிய பிறகு, அப்படிச் செய்து ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகும் இப்படிச் செய்வது அவசியமா, நியாயமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும் ஆகவே, உடனடியாக, காவேரியாற்றில் மீன் பிடிக்கும் குத்த

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [29th March 1965]

கையை, இந்த ஆண்டு போனாலும், அடுத்த ஆண்டிலாவது, இவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள உபமானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கையானது, உண்மையிலேயே, ஒரு ஜனநாயக சர்க்கார் மக்களுக்கு என்னென்ன காரியங்கள் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமோ, நல்ல காரியங்கள் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்யும் அடிப்படையில், துணை மானியக் கோரிக்கைகள் பல லட்ச ரூபாய்களுக்கு ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கிக் கொடுப்பதில், சிறைச்சாலையில் இருக்கக் கூடிய பெண்களுக்கும், அங்கே இருக்கக் கூடிய குழந்தைகளுக்கும், நல்ல வசதி செய்யக்கூடிய வகையில், 3 வயதுக் குழந்தைகளுக்கு நர்சரிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பணம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டக் கூடிய அம்சம். சிறையில் இருக்கும் பெண்கள் தண்டனை காலம் முடிந்து வெளியே வரும்போது பிழைப்புக்கு நல்ல வழி ஏற்படும் வகையில் ஒரு தொழிலை கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே போன்று கல்விக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்காக நாம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிக்கிறோம். அப்படி செலவழிப்பதில், அதிகமாக ஒதுக்குவதில், ஏழை ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல, 5, 6 அல்லது 7 ரூபாய் என்றுதான் இன்றைக்கு பென்ஷன் கிடைக்கும். நீசை இருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த நடப்பு ஆண்டிலேயே, இன்னும் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி அவர்களுக்கும் அதிகமாக ரூ. 20 கொடுக்க வழிவகைகளைக் காணவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த சட்டசபை நடந்து கொண்டே இருக்கையில் மதுரைக்குப் போகக் கூடிய ரூ. 20 நினை என்னக்கு ஏற்பட்டது. அங்கே போயிருந்தபோது, அங்கே இருக்கும் பல இலாக்காக்களிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் என்னிடம் சில குறைகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். “எங்களுக்கு மட்டும் மாலைக் கல்லூரி இல்லையே, எங்களுக்கும் எப்படியாகிலும் முதல் அமைச்சர் மனது வைத்தால் மாலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்த முடியும், மதுரையில் இருக்கும் பாண்டிச்சேரி பள்ளியிலாவது மாலைக் கல்லூரி வகுப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் பல பேர் படிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். தயவு செய்து சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லி எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்” என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டோ அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டோ வைக்கலாம் என்று இதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போகாமல் இந்த ஆண்டே சென்னை நகரில் துவக்க

29th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

ருவது போல மாலைக் கல்லூரி வகுப்புகள் மதுரையிலும் துவக்கு வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு உதவ வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியது தான். இருந்தாலும் கூட, தமிழ்நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளிலும் புயலாலும் வெள்ளத் தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையைக் குறித்த மனு சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காளிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், அதையும் சற்றுப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சோளவந்தான் பகுதியில் கொடிக்கால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 அப்ளிகேஷன்கள் நானே கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, தஞ்சை ஜில்லாவில் 200 ரூபாய் வட்டியில்லாக் கடனாகவும், 50 ரூபாய் இனமாகவும் கொடுக்கப்பட்டதே அந்த அடிப்படையிலாவது சோளவந்தான் பகுதியிலுள்ள கொடிக்கால் விவசாயிகளுக்கும் உதவி செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்களுடைய நிலங்கள் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு, கரை உடைந்து மணல் அடித்துவிட்டன. மணலைத் திரும்ப எடுத்துப்போட வழியில்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் பிரச்சனையையும் சற்றுக் கவனத்தில் வைத்துக் காரியம் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதிக்காக நாம் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளுக்குச் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே செய்திருக்கிறோம். பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் ஜெனரல் வார்டுகளில் நோயாளிகள் இருப்பதற்கு இடம் போதவில்லை என்ற ஒரு அவஸ்தை இருக்கிறது. ஆக, படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு இன்னும் சற்று அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். சாப்பாடு கொடுக்கும்போது சில சமயங்களில் உணவைத் தூக்கி எறியும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது ஓரளவுக்கு அந்த நிலை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். என்றாலும், அத்தகைய நிலைமைகளை மாற்றி, ஸி வகுப்பில் இருக்கும் நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கும் சாப்பாடு போன்று ஜெனரல் வார்டிலுள்ள நோயாளிகளுக்கும் நல்ல முறையில் உணவு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தாலுக்கா தலைநகரங்களில் கூட லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் எக்ஸ்ட்ரே எடுக்க வசதி இல்லை. அப்பேரேஷனுக்கும் வசதி இல்லை. தாலுக்கா தலைநகரத்திலுள்ள

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [29th March 1965]

சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் இம்மாதிரியான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் காச நோய்த் தடுப்பு வசதி மாரடைப்பு (ஹார்ட் ஃபெய்ல்யூர்) நோயினால் அவஸ்தைப்படுகிறவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் மதுரை ஆஸ்பத்திரியில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே போல, ஆஸ்டின்பட்டியிலும் படுக்கை வசதிகளைத் துரிதமாக விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுத்தால், பதிந்து வைத்துவிட்டுக் காத்திருந்து இடம் கிடைக்காமல் சாகக்கூடியவர்களைத் தடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் யூனியன் ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து வாங்குவதற்குப் போதுமான அளவு பணம் இருப்பதில்லை. போதுமான பணம் சாங்ஷன் செய்யப்படுவது இல்லை. அதற்கும் சற்று நாம் அதிகம் பணம் ஒதுக்கவேண்டும்.

கிராமப் புறங்களில் திடீர் திடீர் என்று அவசரக் கேஸ்களை மதுரை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால், டாக்ஸி வசதி இல்லை. உடனடியாக அவசரக் கேஸ்களை மதுரைக்குக் கொண்டுவர முடியாத நிலையில், நோயாளிகள் அங்கேயே இறக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் மதுரை போன்ற பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலிருந்து நோயாளிகளைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்குத் தனி ஆம்புலன்ஸ் வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், இத்தகைய வசதியில்லாமல் இறக்க வேண்டியவர்களைத் தடுக்கலாம் என்றும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஷுகர்கேன் ஸெஸ் நிதியில் 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வரை 591 லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணம் வசூல் செய்து, அந்தப் பணம் இருந்தும் கூட, அந்த நிதியிலிருந்து ரோடுகள் அமைக்கப்படாமல், பல ரோடுகள் வேலை முடிவடையாமல் 'பெண்டிங்'ாக இருக்கின்றன. ஆகவே, ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்க, அந்த நிதியிலிருந்து உடனடியாக சாங்ஷன் செய்வதற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுனிப்பட்ட முறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

விவசாய பம்ப் செட்களுக்காக 35.04 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கியிருந்தாலும், முழுக் கடன் திட்டப் பகுதியில் மக்கள் அவஸ்தைப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. யார் யாருக்குப் பம்ப் செட் வேண்டுமோ அவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து மூலமாகக் கொடுத்து, அதற்குரிய தொகையை நீண்டகாலத் தவணைகளில் வசூலித்துக்கொண்டால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும்.

பல முறை இந்தச் சபையில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எரி, குளம், கண்மாய் இவைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஓரளவு செய்திருக்கிறோம்.

29th March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

ஆனால் கிணற்றுப் பாசன (வெல் இர்ரிகேஷன்) வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் பல தடவை சொல்லியிருந்தும், நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. 30, 40 ஏக்கர் நிலத் திற்கு அரசாங்கமே ஒரு கிணறு வெட்டி அதிலே பம்பு செட் வைத்துக்கொடுத்து பாசன வசதி செய்துவிட்டு, ஓரளவு 'ஸெல்' அதற்காக விவசாயிகளிடத்தில் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று நாம் மீண்டும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்திக்காகவும் நாம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நிலக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஊத்துப்பட்டியில், சொஸைட்டி ஆரம்பிக்க சாங்ஷன் ஆகி ஒரு வருஷம் ஆகிறது. ஆட்டுப் பண்ணை வைத்து நடத்த முறைப்படி பணம் சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. அதையும் கவனித்து, விரைவில் பணம் சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். டென்டர்பெஸ்ட் நோயினால் கால் நடைகள் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுத்து, நிவாரணம் அளிக்கவும் அரசாங்கம் நல்ல உதவி செய்யவேண்டும்.

சர்க்கார்த் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் அக விலைப் படியை நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். என்றாலும், மல்டிபர்ப்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைடிகள் ஆங்காங்கே நகரங்களிலும் தலைநகரங்களிலும் ஏற்படுத்தி, தேவையான எல்லா சாமான்களையும் மலிவு விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு இந்தப் பணம் போதுமானதாக இருக்கும். அதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

தேசிய நெடுஞ்சாலை, மாநில நெடுஞ்சாலை இவைகளைப் பொறுத்த வரையில் மைலுக்கு இரண்டாயிரம் முதல் நாலாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவிடுகிறோம். ஆனால் பஞ்சாயத்து சாலையைப் பொறுத்த வரையில் தலைக்கு 40 பைசா வீதம் கொடுப்பது போதாது. அதற்கும் மேலுக்கு ஆயிரம் அல்லது 1,500 ரூபாய் யாவது ஒதுக்கவேண்டும்.

அரிசனங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி என் உரையை முடித்துவிடுகிறேன். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காகவும் வீட்டு மனை வாங்குவதற்காகவும் அரசாங்கம் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். மனை வாங்கினால் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து எடுக்கவேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர் கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும்.

நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களிடம் மாதா மாதம் பணத்தை வசூலித்துக்கொண்டு வீடுகளை அவரவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இறுதித் துணை மதிப்பீட்டு மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்தை உங்கள் மூலமாக நான் ஆளும் கணத்

[திரு. சா. கணேசன்] [29th March 1965]

திற்குப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இது நாலாவது துணை மதிப்பீடு என்று நாம் அறிவோம். நாலாவது என்பதனாலே அதைக் குறை சொல்ல இல்லை. இப்படி நான்கு முறை திருத்தித் திருத்தித் துணை மதிப்பீடு சமர்ப்பிக்கக்கூடிய நிலையிலே நம்முடைய வரி நிலை அவ்வளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் எதிர்ப்பார்த்ததையும்விட மிக அதிகமாக வருமானம் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நாலாவது துணை மதிப்பீடு புலப்படுத்துகிறது. இதுதான் இறுதியான துணை மதிப்பீடும் கூட, நாளைக்கு அப்புறம் நாளே கிடையாது ஆகையால், இதுவே இறுதியானது என்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். இந்த மதிப்பீடு நிலையிலே ஏற்படுகிற வளர்ச்சி அல்லது பயனைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை, யாருக்கும். ஆனால் செலவாகும் தொகை செம்மையாக, திறமையாக எண்ணியவற்றிற்குப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்பதிலே இன்னும் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை நான் முதலிலே புலப்படுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றும் கூட, மதிப்பீடுகளைக் காட்டி, அதன் மூலமாக நாட்டிலே ஏற்பட இருக்கிற சிறப்புக்களை நமக்கெல்லாம் உணர்த்தி அதன் மூலமாக மகிழ்ச்சியைத் தந்துவிட அரசாங்கம் முயலுவதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அது மட்டும் போதாது என்பதையும் நான் குறிப்பிட வேண்டியவனாயிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த ஆட்சி காலத்திய நெறியை முற்றிலும் கடைப்பிடிக்காவிட்டாலும், 'கடைபிடிக்கிறவர்கள்' என்று சொல்லிக் கொள்கிற ஆட்சி, 'கதர்த் தத்துவத்திலே, கதர்த் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் நாங்கள்' என்று சொல்லி கொண்டு, அதற்காக கதர்த் உற்பத்தி விற்பனைத் துறையில் ஏராளமான செலவுகளையும் செய்கிறார்கள். 'கதர்த்' என்றால் வெறும் துணிமட்டும் அல்ல; அந்த அடிப்படைத் தத்துவத்திலே என்ன அடங்கி இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப் பட்டாது. உடல் உழைப்பின் உயர்வு; தன் தேவையைப் பிறர் உதவியின்றித் தானே நிறைவேற்றிக்கொள்ளுதல்; இயந்திர வகைக்கு அடிமைப்படாமல், சுரண்டாமல், சுரண்டலுக்கு இடம் கொடுத்துவிடாமல் வாழ்வது என்பதுதான் கதர்த் தத்துவத்தின் அடிப்படை, இதைக் கருத்தில் கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையைப் பார்க்க வேண்டும்; அவர்களின் உரையில் காணப்பட்ட ஒரு வாசகம்—ஏரி 'அல்லது கம்வாய் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோமே 'இர்ரிகேஷன் டாங்க்' அதைத் தூர் எடுப்பதற்காக மண்வாரி இயந்திர சாதனக் கருவிகள் (earth - ing equipment) கிடைக்காத காரணத்தினாலே தடைப்பட்டுக் கிடந்தது அந்தத் துறை, இப்போழுது அவை ஒரு அளவிற்கு நமக்குக் கிடைத்திருப்பதனாலே அந்தப் பணி தடையின்றிச் செம்மையாக ஓரளவு நிறைவேற்றப்பட முடியும் என்பதைப் போன்ற கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒன்று நாம் மறந்துவிடப் பட்டாது. இந்த தேசம் ஜனத்தொகை மிகுந்த தேசம். நில பரப்புக் குறைந்த தேசம், என்கே ஜனத்தொகை மிகுந்து நில அளவு சுருங்கியிருக்கிறதோ

29th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

அங்கே இயந்திர சாதனங்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவது— எல்லாத்துறைகளிலும் பயன்படுத்துவது—காந்திய முறையில் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞான ரீதியான பொருளாதார ரீதியில் பார்த்தாலும் தீமையே பயக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடப் படாது.

அந்த நிலையில் பார்த்தால் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே ஏராளமானவர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் விடச் சிறப்பாக தமிழகத்திலே குறிப்பாக பாண்டிய நாட்டுப் பகுதியிலே பாண்டியன் சிஸ்டம் ஆப் இர்ரிகேஷன்—என்பதாக கம்வாய்கள் அல்லது ஏரிகள் ஆகியவற்றை ஒன்றினோடு ஒன்று தொடர்புடையதாகப் பிணைத்து ஒன்றின் மறுகால் இன்னொன்றில் பாய வாய்க்காலாக அமையும் படி செய்து ஒரு துளி நீரைக் கூட வீணாக்காத வகையில் பயன்படுத்தி வந்தார்கள் என்பதை புகழ்ந்து சொல்லாத வரலாற்று ஆசிரியர்களே கிடையாது. அப்படி இருக்கப்பட்ட நாட்டிலே மண்வெட்டிகளையும் வாய்ச்சாத்துக்களையும் கொண்டு மனித சக்தி—மனித உழைப்பு ஆகியவற்றை நம்பிச் செய்து வந்த பணிகளை மறந்து—நவீன இயந்திர சாதனங்களை எதிர்பார்த்து அவை இல்லை என்றால் அந்தப் பணியையே தடைபடுத்தி வைத்திருப்பது நன்மை அல்ல. இது நாம் மனித உழைப்பில் அருமைப்பாட்டுக்கு அளிக்கும் மதிப்பும் அல்ல. நாம் எல்லாம் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதையைப் படித்துப்பாராட்டி, அற்புதம் அற்புதம் என்று புகழ்ந்து ஆண்டவனே உழைப்பின் பெருமையை உலகுக்குக் காட்டியிருக்கிறான் என்று வாயளவில் சொல்லிப் பயன் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் மனித உழைப்புக்கு, மனித சக்திக்கு எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்து வந்தார்கள் என்பதை பழைய சாசனங்களில் உள்ள வார்த்தைகளைப் பார்த்தாலே தெரியும். கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் “வெட்டி, முட்டாள்”—முட்டாள் என்பதை நாம் இப்போது கொள்ளும் பொருளில் அப்போது வழங்கப்படவில்லை, முட்டு—ஆள்—முட்டாள் என்று வந்த சொல் அது. ஒருவருக்காக இன்னொருவர் முட்டாக, பொறுப்பேற்று, நின்று வேலை செய்கிற ஆள் முட்டாள் என்பது—இவற்றை எல்லாம் அரசாங்கம் மனத்தில் கொண்டால் லாபம் உண்டு. வருகிற நஷ்டமும் குறையும் மனித உழைப்புக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டு வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதனால் மனித வாழ்வு மேம்பட இடமுண்டு. இதை எல்லாம் மறந்துவிடப்படாது என்று கூறுகிறேன்.

இன்று பொற்கொல்லர்களுடைய நிலையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக எழுபத்து மூன்றே முக்கால் லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகுழுவதும் நேரே அவர்கட்குப் போய்ச் சேராது அதுவும் கூடக் கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத் தான் போய்விடும். அவர்கள் செய்து வந்த தொழிலைத் தடுத்துவிட்டு, கையையும் கண்ணையும் கட்டிப் போட்டு விட்டு நிவாரண உதவி செய்கிறோம் என்று வேண்டாத ஒன்றைச் செய்வது, அதாவது நாட்டில் ஒரு கூராமத்தை உண்டாக்கி அதற்கு நிவாரணம் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்வது புத்திகாதி

[திரு. சா. கணேசன்] [29th March 1965]

தனம் ஆகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவரவர்கள் இஷ்டப்படி அவர்கள் தொழில் செய்ய விட்டுவிடுவது தான் நியாயமாக இருக்கும்.

அதே மாதிரி இப்போது பொற்கொல்லர்களுக்குத் தம்பி—கோல்ட்ஸ்மித்ஸ் பிரதர் காப்பர்ஸ்மித்—கன்ட்ராக்டுக்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு இப்போது தகடுகள் தர முடியாது என்று சர்க்கார் கூறுகிறது. இவர்கள் கதி என்ன ஆவது? பெரிய பெரிய மிலினியர்ஸ் நடத்துகின்ற தொழில் நிறுவனங்களுக்குத் தான் இயந்திர உதவி பெற்ற தொழிலகங்களுக்கே இனி தகடுகள் கொடுக்கப்படும்—கைத்தொழிலாளர்களான இவர்களுக்குத் தகடுகள் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்பதாக தீர்மானம் செய்துவிட்டதாக நான் அறிகிறேன். இப்படி ஒவ்வொரு கைத்தொழிலாக நசித்துப் போகும்படியான காரியங்களை செய்து கொண்டே போனால்—அப்பறம் காந்தியத்தின் நாம் பற்று உடையவர்கள், காந்திய வழியில் பணியாற்றுவவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே என்ன பொருள் இருக்கிறது? ஒன்று செய்யுங்கள். கதரில் இருந்து எல்லாவற்றையும் கைவிட்டுவிட்டு—முழுக்க முழுக்க இயந்திர சாதனங்களையே கொண்ட முறையையே பின்பற்றுவது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை—மில்லரின் மூலமாகவே எல்லாத் துணிகளும் நூற்று நெய்யப்படும் என்பதாகத் தீர்மானம் செய்து விடுங்கள். அதைவிட்டு “நாங்கள் காந்தியவாதிகள்” என்று சொல்லிக் கொண்டு இதையும் கெடுத்து, அதையும் கெடுத்து—இரண்டுக்கெட்டான் நிலையில் சீரழிவை நோக்கித் தேசத்தைக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது மாதிரி பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் நான் இன்னும் ஒன்றைமட்டும் சொல்லிவிட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

காரைக்குடியின் இதுவரை அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஆஸ்பத்திரி என்றோ, பள்ளிக்கூடம் என்றோ, ரோடுகள் என்றோ ஒரு ரூபாய் கூடச் செலவு செய்தது கிடையாது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வரிப்பணமாகப் பெற்று வந்தார்களே தவிர—அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பொதுக்காரியங்களையும் இதுவரை செய்து வந்திருப்பது தனியார்கள் தாம். இவை எல்லாம் ரெக்கார்டு பூர்வமான உண்மைகள். இப்போது தான் அங்கே ஒரு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக ஒரு திட்டமிடப்பட்டு, அதற்காக சென்ற பட்ஜெட்டிலேயே நிதியும் ஒதுக்கிவிட்டோம். ஒரு அருமையான கட்டடம் அதற்காக முனிசிபாலிடியார் தந்திருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கரா விஸ்தீரணத்தில் பெரிய பெரிய அறைகள் வரண்டாக்களோடு கூடிய கட்டடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆஸ்பத்திரிக்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளும் உள்ளதாக அது இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த ஆஸ்பத்திரி இன்னமும் அங்கே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. “சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை” என்பார்

29th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

களே, அதுபோல் யாரோ ஒரு அதிகாரி அங்கு சென்று அந்த இடம் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றதல்ல என்று சொல்லியிருப்பதாக அறிகிறேன். அது எந்த விதத்திலும் மிகப் பொருத்தமான கட்டடம் என்பதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். மறுத்த அதிகாரியின் உள் நோக்கு என்ன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். யார் அந்த அதிகாரி என்பதும் சர்க்காருக்கு நன்கு தெரியும். அங்குள்ள சிலர் தங்களுக்கு ஆஸ்பத்திரி வந்தால் வருமானம் குறைந்தாவிடுமோ என்று எண்ணுவதும் அதன் காரணமாக எந்த அதிகாரியைப் போயாவது பார்ப்பதும், வருகிற அதிகாரியும் அந்த இடம் சரியில்லை என்று எழுதுவதும் ஒரு நெறியாகவே போய்விட்டது. சாங்ஷன் செய்திருந்தும், பணம் ஒதுக்கியும் கூட சிலர் முறை தவறாக தலையிடுவதால் அதைத் தள்ளி போடுவதும் நல்லது அல்ல. வேறு இதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. அனுவோர்களும் சட்டசபையினருமான நாம் தீர்மானம் செய்யும் போது அதிகாரிகளாகவே இப்படித் தடுத்து நிறுத்த முடிகிறது என்றால் “ஆண்டவனே! நீதான் கதி” என்று சொல்லி அமைவதைவிட எனக்கு வேறு வழியில்லை. இப்படி அதிகாரிகள் குறுக்கிட்டுத் தலையிட விடுவது என்பது நியாயம் அல்ல; தர்மமும் அல்ல. இது இந்த அரசுக்கும், ஜனங்களுக்குமே தீமை தரும். இதை எல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் செயலாற்ற வேண்டும்.

‘செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்’

என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

‘செய்தக்க செய்யாமை யானுங் கெடும்’

என்பதையும் மனத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் இன்று போதும் சரி, அன்று மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது சரி ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். டெஸ்டிபிடி-கம்-ரெக்ளமேஷன்-ஸ்கீமை முறையாக, துரிதமாக நடத்துவதற்கு ஸ்பெஷலாக பிரதம என்ஜினியர் ஏற்பாடு செய்து, அதற்கு புல்டோசர்கள், டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அது கிடைக்காத காரணத்தினால் வேலை தாமதப்பட்டது. கிடைத்தவுடனே வேலை துவங்கப்படுகிறது. அவர் இந்த ஒரு ஸ்கீமைப்பற்றி மட்டும் சொல்லியிருந்தால் அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர்கள் அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ராஜ்யத்திலே நீர்ப்பாசன இலாகா அல்லது மற்ற இலாகாக்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகளையெல்லாம் குறைத்துச் சொல்லி, இந்த ராஜ்யத்திலே நடைபெறக்கூடிய பிரம்மாண்டமான நீர்த்தேக்க வேலைகள் எல்லாம் எப்படி நடக்கின்றன என்ற ஆராய்ச்சிக்குப் போகாமலே, இதைமட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் இயந்திர மயமாகிவிட்டதுபோல் கூறினார்கள். அது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தேசத்திலே உள்ள மற்ற நிபுணர்களைக்

12-00
noon.

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [29th March 1965]

காட்டிலும், சென்னை ராஜ்யத்திலே உள்ள நிபுணர்கள்தான் இயந்திரத்தை அதிகமாக அளவுக்கு உபயோகிக்காமல் மனித சக்தியைப் பிரம்மாண்டமான அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள் கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விருப்புகிறேன். திரு. கணேசன் அவர்கள் பேசும்பொழுது பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதையெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். அவர்கள் பரம்பிக்குளம் ஆரியாறு திட்டத்தைப் போய்ப் பார்க்கிற பட்சத்திலே அந்த இடத்திலே 10,000, 20,000 ஆட்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். பிட்டுக்கு மண் சுமந்த காலத்தைவிட இப்பொழுது அதிகமான அளவில் ஆயிரக்கணக்கான தொழி லாளர்கள் வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல் வதில் பெருமையடைகிறோம். பிட்டுக்கு மண் சுமந்த காலத்தை விட, தற்பொழுது இந்த விஞ்ஞான காலத்திலே பிரம்மாண்டமான அணைகளைக் கட்டுகின்றபொழுதும் நாம் மனித சக்தியைப் பயன் படுத்தி வருகின்றோம். இந்த நேரத்திலே எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வருகிறது. குந்தா வேலைத் திட்டம் முடிந்தபிறகு அதை ஆரம்பித்து வைக்க வந்த கனடா நாட்டு அமைச்சர் தன்னுடைய நாட்டு நிபுணர்களைப் பார்த்து இது போன்ற அணையை நம்முடைய நாட்டில் கட்டிமுடிக்க எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று கேட்டார் கள். அதற்கு அந்த நிபுணர்கள் இங்கு இதைக் கட்டிமுடிக்க நான்கு வருஷம் எடுத்துக்கொண்டார்கள், ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் ஒரு வருஷத்தில் கட்டி முடித்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் நிபுணர்களின் திறமைக் குறைவு அல்ல. மனிதனுடைய சக்தியைப் பயன்படுத்திக்கொள் கின்ற காரணத்தாலே, இங்கேயிருக்கின்ற சர்ப்பஸ் பாபுலேஷ னுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற் காகத்தான் அவர்கள் 3 வருஷம் அல்லது 4 வருஷம் என்று எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதை அவர்களே சுட்டிக் காட்டினார்கள். உலகத்திலேயே அதிகமான அளவுக்கு மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி தமிழ்நாட்டிலே உள்ள திட்டங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதுபோல பிட்டுக்கு மண் சுமந்த காலத்தைவிட இன்றைக்கு, வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அவசர அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைக்கூடக் கொஞ்சம் தாமதமாக முடிக்கின்றோம். ஏன் தாமதமாகின்றது என்ற குற்றம்சாட்டு வேண்டுமானால் நான் பதில் சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கின்றேன் ஆனால் திரு. கணேசன் அவர்கள், நடக்கக்கூடியதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருந்ததோ என்னவோ தெரிய வில்லை, எல்லா வேலைகளையும் இயந்திரத்தால் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நமது அரசாங்கம் எல்லா வேலைகளையும் இயந்திரத்தைக்கொண்டே செய்யவில்லை. மராமத்து இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், பழுது பார்க்கும் வேலைகளில் அதிகமான அளவுக்கு மனித சக்தியைத்தான் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கி றோம். ராஜ்யத்திலே உள்ள எந்த இடத்திலேயும் மனித சக்தி யைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் சரித்திர காலத்திலே

29th March 1965] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

இருப்பதைப்போன்றே இப்பொழுதும் எல்லா வேலைகளையும் மனித சக்தியைக் கொண்டே செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், நமது முன்னேற்றம் தடைப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விஞ்ஞான வளர்ச்சி வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்திலே, பாண்டியர் காலத்திலே இருப்பதைப்போன்ற வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் அதிகமான அணைகட்டுகள் கட்டவில்லையே என்று சொன்னார்கள்.

டாக்டர் பா. நடராஜன் : இயந்திரத்திற்குள்ளேயும் மனித சக்திதான் இருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அந்த ஆராய்ச்சிக்கு இப்பொழுது நான் போகவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்திலே உள்ள நிபுணர்கள் இந்த ராஜ்யத்திலே உள்ள மக்களுடைய சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, மொத்தமாக, நீர்ப்பாசன இலாகா, மின்சார இலாகா இவைகள் செய்யக்கூடிய காரியங்களைக் கணக்குப் பார்க்காமல், இந்த 20 இலட்ச ரூபாய்க்கு புல்டோசர் வாங்கியதைப் பற்றிச் சொல்லுவது பொருத்தம்தானா என்பதை அவர்களுடைய முடிவுக்கே விட்டுவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : பெரிய திட்டங்களிலே கருவிகளையும், புல்டோசர்களையும், ராட்சதக் கருவிகளையும் உபயோகிப்பதுபற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மனித சக்தி இல்லாமல் ஏரிகளில் தூர் எடுத்துப் பண்படுத்தும் திட்டம் இவைகள் வேகமாக நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படியானால் அதை ஒத்துக் கொள்ளலாம்.

* **திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :** சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே! நான்காவது துணைமதிப்பீட்டு மான்யக் கோரிக்கைகள் இம் மன்றத்தின் ஆய்வுக்காக, முதலமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 8 கோடியே 65 இலட்ச ரூபாய்க்கு நான்காவது துணை மதிப்பீடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற செலவினங்களைப்பற்றியதுதான் துணை மதிப்பீடுகள் என்று விளக்கமும் தரப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு எடுத்துக்கொண்ட வேலைகளுக்கென்று கூடுதல் செலவு ஏற்படுகின்ற வகையிலேயும், அவ்வப்போது புதுப் பணிகளுக்காகச் செலவு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்ற வகையிலேயும் வடக்கு மன்றச் செலவுகளை மேற்கொள்வதன் காரணமாகவும் ரூபாய் 8 கோடியே 65 லட்சம் ரூபாய் துணை மதிப்பீடாகக் கோரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு பக்கம் செலவினங்கள் கூடுதலாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. மற்றொரு பக்கம் சிக்கன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அரசு அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1965]

கிறது என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்தெந்த வகையிலே சிக்கன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, இதுவரை தேவையற்ற செலவுகள் வேறு நல்ல புதிய பணிகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால், அப்படிச் சிக்கன நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் மேலும் கூடுதலான செலவுகள் ஆகியிருக்கின்றனவென்றும் அதைச் சரிக்கட்டுவதற்குத்தான் துணை மதிப்பீடுகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் விளக்கம் மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிக்கன நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள முயற்சிகள் எடுத்து அதன்மூலம் மிச்சப்படுகின்ற பணத்தை வேறு வேலைகளுக்குத் திருப்புவதற்காக எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

மருத்துவத்திற்கு ரூபாய் 34 லட்சத்து 94 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பொது சுகாதாரத்திற்கு என்று 39 லட்சத்து 21 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சமுதாய வளர்ச்சி என்பதன்கீழ் 33 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மருத்துவ பொதுச் சுகாதாரப் பணிகளில் எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன, ஆகவே, அதிகமான தொகைகள் ஒதுக்கவேண்டுமென்று அந்தந்த மானியக் கோரிக்கைகளைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இதற்காகப் போதுமான அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லையென்று முன்பே வற்புறுத்திச் சொல்லியுள்ளேன். இந்தத் துறைகளைப் பற்றி அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய பணிகளுக்கென்று நிதி ஒதுக்கம் செய்ததில் மூலதனச் செலவுக்காக என்று ஒதுக்கியது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும், தேவையான அளவுக்கு பணத்தைச் செலவுசெய்து அதன்மூலம் நன்மைகள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்றனவா என்ற கணக்கு எடுக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகள் காண முயற்சிகளையெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதை தான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளும், மற்ற இன்றியமையாத பண்டங்களின் விலைகளும் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி விவரங்கள் குறைந்தபாடில்லை. அதைத் தடுத்து நிறுத்திய பாடும் இல்லை. ஆண்டுக்கு ஆண்டு, மாதத்திற்கு மாதம் அவைகள் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. உணவுப் பண்டங்களின், இன்னும் மற்ற இன்றியமையாத பண்டங்களின் விலைகள் தடுத்து நிறுத்தப்படாததால் எழை எளியபாட்டாளி மக்கள் அவற்றை வாங்கமுடியாத அளவுக்கு, தாக்குப்பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வருமானத்தைவிட, நாளுக்கு நாள், ஆண்டிற்கு ஆண்டு செலவினங்கள் வளர்ந்துகொண்டே போகின்றன. தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அரசினர் இதைத் தடுக்கவில்லையென்பதை இங்குச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. வாழ்க்கைச் செலவின் புள்ளிவிவரங்களும் ஏறியபடியேதான் இருந்து கொண்

29th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

புருக்கின்றன. இங்கே மதிப்பீடுகளைப் பார்க்கின்றபொழுது முன்பு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகளுக்கு கூடுதல் செலவுக்காக என்ற முறையில் துணை மதிப்பீடுகளின் பேரில் அதிகமான அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்படும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் கூடுதல் செலவுகள் ஏன் ஏற்பட்டன என்பதை அரசினரே விளக்கக்கூடிய நிலைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பண்டங்களின் விலையேற்றம் அரசாங்கத்தின் செலவை அதிகமாக்கி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் நிலையே அது என்றால் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் நிலை எந்த அளவுக்கு இருக்குமென்பதை நன்றாக அறியலாம்.

விளக்கக் குறிப்பிலே, அதிக வாடகை கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணமாக அதிகச் செலவாகியிருக்கிறது என்றும், விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்ற காரணத்தால் கூடுதல் நிதி வேண்டுமென்றும், நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய உணவுப் பண்டங்கள், மருந்துகள், மருத்துவத் தேவைகள் அதிகரித்து விட்டதன் காரணமாக அதிகத் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இவ்வாறு பல தரப்பிலே விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்ற காரணத்தால் அதிகத் தொகை கோரியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விலைகள் ஏறிவிட்டதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் அத்தனை செலவுகளும் பெருகியுள்ளன என்பதை நன்றாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. நாட்டிலே அதிகமான விலை ஏறவில்லை என்று முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உப கோரிக்கையை வைக்கிறபோது விலைகள் ஏறிவிட்டன என்பதை விளக்க அறிக்கையிலே தெரிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விலைகள் ஏறிவிட்டதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஏன் எடுக்கவில்லை? நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக இவ்வாறு விலைகள் ஏறுவதை முழுவதும் தடுத்து விடக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அனை ஓரளவு விலை உயர்வைத் தடுப்பதற்குப் பயன்படுகிறது என்று கொண்டாலும், மக்களுடைய சக்திக்கேற்ற வகையில் விலை உயர்வு தடுக்கப்படவில்லை. என்னென்ன காரணங்களால் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து, மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து விலைகள் குறைவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுமதி இறக்குமதி லைசென்ஸ் புதுப்பிக்கப்படுவதாலும், இடைத்தரகர்களின் காரணமாகவும் விலைகள் ஏறுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்துக் கொண்டால் விலைகள் மேலும் அதிகமாக ஏறுவதையாவது தடுத்து நிறுத்த முடியும். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று பலதரப்பட்ட மக்களும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்கள். வெளியே பல போராட்டங்களும் நடைபெற்றன. தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதியிலே விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும்; விலையேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் விடுகிறார்கள்; போராட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். உணவுப் பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதன் மூலமாக விலைகளைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1965]

இந்த மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்வதோடு, மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சிபாரிசு செய்யவேண்டுமென்பதையும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். யானைகளுக்கான தீவனங்களின் விலை கூட அதிகமாக ஏறிவிட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றியமையாத பண்டங்களின் விலை ஏறி இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றின் விலையைக் குறைக்க, தடுத்து நிறுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை இனியாகிலும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரை, பெண் கைதிகளுக்காக வேலூர் சிறைச்சாலையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த சிறைச்சாலையிலே மூன்று வயதுக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் படிக்க பாலர் பள்ளியை நிறுவும் முயற்சியை வரவேற்கிறேன். சிறைச்சாலை மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது கூட அதைப் பற்றிய கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. சீர்சிருத்தப்பட வேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சிறை அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை மாறியதாகத் தெரியவில்லை. சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை சிறைச்சாலை அனுபவம் பெற்ற நம்முடைய கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். சிறையிற் சில சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், சிறை அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை மாறவில்லை. அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்த மட்டும் நான் சொல்கிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம், பொதுவாக அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுட்கைதிகள், மற்றக் கைதிகளைப் பொறுத்தும் அதே நிலைமைதான். அவர்கள் மாடுகளாக நடத்தப்படுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. கொடுமைப்படுத்தும் கூடங்களாகத்தான் சிறைச்சாலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆறேழு ஆண்டுக் காலம் சிறைச்சாலையிலே இருந்து வெளியே வருகிறவர்கள் எந்த அளவுக்குத் திய செயல்களில் ஈடுபடுவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் காண வேண்டும். ஆயுட்கைதிகளும், மற்றக் கைதிகளும் சிறை அதிகாரிகளின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுகிற நிலைமை இல்லாமல் ஒவ்வொரு சிறைச்சாலைக்கும் ஒரு மனோதத்துவ நிபுணரை வைத்து அவர்களுடைய மனதைக் கண்டறிவதற்கான முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

சென்னை சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரை செங்குன்றத்திற்கு மாற்றப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக அந்த முயற்சி ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமையில் இப்போது இருக்கிற இடத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய சீர்சிருத்தங்கள் கூடச் செய்யப்படாமலே இருக்கின்றன. இங்கு போதுமான அளவு இட வசதி இல்லை. அந்தக் கட்டடம் கலனாகிப் போய்க் கிடக்கிறது. ஆகவே, புதிய சிறைச்சாலையைக் கட்டி, இந்தக் காலத்து மனப்பான்மைக்கு, தேவைக்குத் தக்க முறைப்பட நடத்தித் தரும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

29th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரை எம்.எஸ்.பி. போலீசார், எஸ்.ஏ.பி. போலீசார் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளி ஊர்களுக்கோ, நகரங்களுக்கோ போகும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற படி உயர்த்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோக்கம் வரவேற்கத்தக்கது. மலபார் போலீசார் வெளியூர்களில் இருந்தால் 18 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, 25 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆர்ட்டு போலீசாருக்கு 20 ரூபாயிலிருந்து 27 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றுக்கு வெளியூரில் 73 புதிய காசுகளும், நகரங்களில் 90 புதிய காசுகளும் வருகின்றன. இருக்கின்ற விலைவாசி நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, இது போதாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள். மேலும் போலீசாருடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கருத்து எல்லோருக்கும் இருந்து வருகிறது. அந்தக் கருத்தைத்தான் மதிப்பீட்டுக் குழுவும் தெரிவித்தது. அதனைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மற்ற இலாக்காக்கள் ஊழல் இல்லாமல் செம்மையாகப் பணியாற்றி வருகின்றனவா என்பதைக் கவனிப்பதற்கு இருக்கிற இலாகா போலீஸ் இலாகா அந்த இலாகாவில் உள்ளவர்கள் குறைபாடு இல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். வேலியே பயிரை மேய்வது போல், என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப் போல் இந்த இலாகா சரியாகக் கவனிக்கப்பட்டால்தான் மற்ற இலாகாக்களை இது சரியாகக் கண்காணிக்க முடியும். இந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்கி, இவர்கள் தங்களுடைய பணியை முழு கவனத்துடன் ஆற்றும் வகையில், யாருடைய தயவையும் எதிர்பாராது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில், இவர்களுடைய நலன்களைக் கவனிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். தனிப் போலீசாருக்கு போலீசாருடைய படி உயர்த்தப்படுகிறது. சாதாரணப் போலீசாருக்கும் படியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணப் போலீசாருடைய படி உயர்த்தப்படுமா படாதா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக இப் போது இருக்கிற நிலைமையொட்டி படியை அதிகப்படுத்தினால் மட்டும் போதாது. அவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் உயர்ந்த முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சென்னையிலுள்ள நடுவர் மன்றம் போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்ற காரணத்தால், மதுரையில் ஒரு நடுவர் மன்றத்தைத் துவக்க மதிப்பீடு கோரப்பட்டிருக்கிறது. ஊழல்களைக் கண்டு பிடிக்க இந்த நடுவர் மன்றம் எந்த அளவுக்குப் பணியாற்றுகிறதோ, அந்த அளவுக்குப் பலன் ஏற்படும். விரைவாக வழக்குகளைத் தீர்க்க வேண்டும். நடுவர் மன்றம் லஞ்ச ஊழல்களைப் பொறுத்தவரை தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஊழல்கள் ஏற்படுவதையே தடுத்து நிறுத்தும் அளவுக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதிலே வழக்குகள் எவ்வளவுதான்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1965]

கொடுத்தாலும் மக்கள் அதிருப்தி அடையும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. நியாயமான காரியங்களை நிறைவேற்ற லஞ்சம் கொடுத்து தால்தான் செய்வேன் என்று சொல்கிற அதிகாரிகளின் மீது கடுமையான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நியாயமற்ற முறையில் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக யாரும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க முன்வந்தால், அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

நியாயமான பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கோரி வந்தால், அதிகாரிகள் பணம் பெற்றுக் கொண்டுதான் நியாயமானவைகளை நிறைவேற்ற முற்படுகிறார்கள் என்றால், லஞ்சம் வாங்குபவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கவேண்டும். நியாயமற்ற முறையில் காரியங்களை நிறைவேற்ற முன் வந்து பணம் கொடுத்து நியாயமற்றவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முன்வருவார்களேயானால், லஞ்சம் கொடுப்பவர்களையும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் முறையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்திய அரசினால் சதாசார் சமிதி என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டு லஞ்ச ஊழல்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவும் உள்ள குழுவில் முன்னாள் கவர்னர் திரு. பிரகாசா அவர்களை அழைத்தபோது அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குழுவில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிகளில் 'நான் லஞ்சம் வாங்கவும் மாட்டேன். லஞ்சம் கொடுக்கவும் மாட்டேன்' என்று கையெழுத்து போட்டுத் தரச் சொல்லிக் கொடுத்ததாகவும், அதற்கு, அவர்கள், முதல் பகுதிக்கு ஒப்புக் கொள்கிறேன், லஞ்சம் வாங்க மாட்டேன் என்பதற்கு ஒப்புதல் தருகிறேன், ஆனால் இரண்டாம் பகுதிக்கு ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. லஞ்சம் வாங்க மாட்டேன் என்பதற்கு நான் உறுதி தருகிறேன், ஆனால் லஞ்சம் கொடுக்க மாட்டேன் என்பதற்கு ஒரு உறுதி தர முடியாது, பல செயல்களை நான் ஆற்றித்தான் தீர வேண்டும், அப்போது நான் லஞ்சம் கொடுத்துத்தான் காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னதாக அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் வந்திருக்கிறது. அதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை பரவலாக இருக்கிறது என்றாலும் அதைத் தீவிரமாகக் கண்டு பிடித்து, மேற்போக்காக ஒன்றிரண்டு வழக்குகள் என்றில்லாமல் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு மக்களின் மனதில் உள்ள சந்தேகத்தைத் தீர்க்க முயலுதல் வேண்டும்.

துணை மதிப்பீடு கோரிக்கைகளில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றும், அதிகமாக ஏற்படுகிற செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு வரும் நிலைமையில், கவர்னர் மாளிகையில் மேஜை, நாற்காலிகள் போன்றவற்றைப் புதுப்பிக்க 94,100 ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது தேவையா? ஏற்கனவே இருக்கிற சாமான்கள் மற்றப் பண்டங்கள் போதாவா? இந்த 94,100 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டுமா? இதில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதா? என்பதை அரசு

29th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கண்டறிந்து ஆவன செய்ய முன்வரவேண்டும். இப்படி நடைபெறுகிற செலவைக் குறைத்து, தேவைப்படுகிற உறுதியான செலவை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வேளாண்மைத்துறையைப் பொறுத்து, இயந்திரங்கள் வாங்கி தூர் வார வேண்டுமென்ற நிலைமை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூட பதிலளித்தார்கள். இயந்திரங்கள் பழுது படாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். ட்ராக்டர்களின் பலனை உணர்கிறோம். அவற்றின் தேவையை மக்கள் உணருகிறார்கள். அகில இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், 4,000 ட்ராக்டர்களில் 2,000 ட்ராக்டர்கள் வேலை செய்யவில்லையென்ற கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற ட்ராக்டர்கள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப்பட்டு அவை வேலை செய்தால் அதிகமான நேரம் வேலை செய்யப்பட்டு அதிகமான பலனை நாம் பெற முடியும். ஆனால், அவை பழுது பார்க்கப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்படாமல் இருப்பதினால், நாம் எதிர் பார்க்கும் பலன் ஏற்படாத நிலை இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே அவற்றை விரைவில் பழுது பார்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அப்படி அவை பழுது பார்க்கப்பட்டு வேலை நேரத்தை அதிகமாக்கி, அதனால் ஏற்படுகிற பலனை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளும் முழு முயற்சியும் செய்ய வேண்டும். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல் இயந்திரங்கள் மூலம் தூர் வாருகிற முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டியதுதான். அதை விரிவு படுத்த வேண்டியதுதான். ஆனால் அது வருகிறது என்பதற்காக வேறு பல முயற்சிகளை நாம் நிறுத்திவைக்க வேண்டியதில்லை. இயந்திரங்கள் மூலமாகத் தூர் வாருவதை விரைவுபடுத்த வேண்டியது அவசியந்தான் என்றாலும், அவை வருகிறவரை நாம் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே உள்ள பழைய முறைகளையும் நாம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மாநில கல்விப் பிரச்சனையைப் பொறுத்து, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொடக்கக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளில் பயிற்சிபெறுவது, தொடக்கக் கல்வி நிலையில் அடிப்படைப் பள்ளிப் பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் குறிப்பிட்ட வகையில் பயிற்சி பெறுவது சம்பந்தமாக பரிசீலனைகள் நடத்த மாநிலக் கல்வி நிலையம், ஸ்டேட் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் எட்யூக்கேஷன் நிறுவுவது, பாராட்ட வேண்டிய ஒன்று. இது செவ்வனே நடைபெற தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அடுத்து, பலவிடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதில் போதிய கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்கே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நேரம் போய் விடுகிறது. நன்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் திறமை உள்ளவர்கள் கூட நிர்வாகக் காரியங்களில் அதிகப்படியான நேரத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், பாடம் கற்றுக் கொடுப்பதில் அதிகப்படியான நேரத்தைச் செலவழிக்க முடியவில்லை. ஆகவே தலைமை ஆசிரியர்கள் கவனிக்க வேண்டிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [29th March 1965]

நிர்வாகப் பொறுப்புகளை, வேறு யாரிடமாவது கொடுத்து அவர்களைப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைக்குத் திருப்பி விட முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும்.

பொற்கொல்லர்களுக்காக 73,76,800 ரூபாய் கூடுதலாக மான்யத் தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொற்கொல்லர்களைப் பொறுத்த வரை இன்னமும் துயரங்கள் நீங்கினபாடிಲ್ಲ. தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் எந்த அளவிற்குப் பலன் தந்திருக்கிறது என்பதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எந்த நோக்கத்தோடு அது நிறைவேற்றப்பட்டதோ, என்ன எதிர் பார்க்கப்பட்டதோ, அது நிறைவேற்றப்பட்டதா? உள்ளபடியே அதனால் உறுதியான பலன் ஏதாவது ஏற்பட்டதா? சட்டத்தினால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலன் ஏற்படாமல் அவர்கள் தொடர்ந்து அவதிக்கு உட்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் அது முழுவதையும் நீக்கி விட்டு பழையபடி பொற்கொல்லர்களை அவர்களது பழைய நிலைக்கு விட்டு விட வேண்டும். இதுபற்றி இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டும். நிலைமையைக் கண்டறிந்து தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டம் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதன் நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்றால், அந்தச் சட்டத்தையே நீக்கிவிட்டுப் பொற்கொல்லர்களை அவதிக்கு ஆளாக்காமல், அரசாங்கமும் செலவு செய்யாமல் தடுத்து, நிறுத்தும் முயற்சியைச் செய்ய மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு யோசனை சொல்ல வேண்டும்.

அரவிந்தர் ஆசிரமத்திற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிற நோக்கத்தோடு 4 லட்சம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. “தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் தாலுகாவில் ஸ்ரீ அரவிந்தா ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த ஏரி எஸ்டேட்டுகளில் 1964-65, 1965-66-ல் ரூபாய் 22.05 லட்சம் மதிப்பீட்டில் வேளாண்மை உற்பத்தி, தோட்டக்கலை, கால்நடை வளர்ப்பு, பால் உற்பத்தி, கோழிப் பண்ணை இவற்றின் அபிவிருத்திக்கான திட்டத்திற்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டுச் செலவு செய்ய இந்திய அரசாங்கம் தமது ஒப்புதலைத் தெரிவித்துள்ளது. லேக் எஸ்டேட்டுகளில் அபிவிருத்திக்காக ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆசிரமத்திற்கு இரண்டு தவணைகளில் ரூபாய் 7.05 லட்சம் கடன் வழங்க இந்திய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆசிரமத்திற்கு முதல் தவணையாக ரூபாய் 4 லட்சம் கடன் வழங்க அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இச்செலவு ‘புதுப்பணி’ குறித்த செலவாகும். ஆரம்பத்தில் இச்செலவைச் சரிக்கட்ட எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து ரூபாய் 4 லட்சம் முன் பணம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ல் இத்திட்டம் குறித்த செலவாகிய ரூபாய் 4 லட்சம் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது” என்ற விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் சொந்த நிலத்தை ஆசிரமத்தின் கைபில் கொடுத்துவிட்டு ஏரி எஸ்டேட்டுகளின் மூலம் ஏற்படுகிற அபிவிருத்தியைச் சொல்லி, பின் அது அரசாங்கத்திடமே கடன் வாங்குகிற அளவிற்குப் போயி

29th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆசிரமத்தினிடம் ஒப்படைப்பானேன்? பின்னர் கடன் கொடுத்து அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடச் சொல்வானேன்? நம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன? இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? இந்த அரசாங்கமே அது முழுவதையும் ஏற்று நடத்த வழிவகையிலுடையா? அதனால் இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்படுகிற பலன் என்ன? ஆசிரமத்திற்குக் கொடுப்பதினால் அந்தப் பலன் நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்படுகிறதா? அல்லது பாண்டிச்சேரிக்கு ஏற்படுகிறதா? பாண்டிச்சேரியில்தானே ஆசிரமம் இருக்கிறது. ஆகவே இதனால் ஏற்படுகிற பலன் அங்கேயா, இங்கேயா? இவை பற்றிய விளக்கங்களைப் பெற விரும்புகிறேன். ஆக இங்கு எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகளை நீக்கி, குறிப்பிட்ட வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முழு முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

12-30
p.m.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மதிப்பீடுகள் என்றால் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்டதற்கு மேலாகச் செலவு செய்யவேண்டிய நிமித்தமாகத்தான் இந்த மன்றத்தின் அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. கனம் உறுப்பினர் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் அவ்வாறு அதிகமாகச் செலவு செய்வதற்கு அங்கீகாரம் கோரினால் வருவாய் அதற்கேற்றவாறு அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்பது புலப்படும் என்று கூறினார்கள். முன்பே நான் தெரிவித்தபடி ஓரளவு வருவாய் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் துணை மதிப்பீடுகளில் செலவுக்காக எவ்வளவு தூரம் கோருகிறோமோ அந்தளவு வருவாய் அதிகப்பட்டு விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், மொத்தத்தில் துணை மதிப்பீடுகள், ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்ட செலவு எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமாகப் போகிறதே, மொத்தத்தில் செலவு குறைவாக ஆகிறது, மிச்சமாகாதா என்றெல்லாம் கூறினார்கள். துணை மதிப்பீடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் சிற்சில இனம் சனங்காக ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு செலவாகும் என்று யோசிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பின்னால் ஒரு இனத்தில் கொஞ்சம் மிச்சமாகலாம் என்று ஏற்படுகிறது. ஒரு இனத்தில் போதிய பணம் இல்லாமல் இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் ஒரு இனத்திலிருந்து இன்னொரு இனத்திற்கு மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மொத்தக் கணக்கு சரியாக இருந்தாலும் ஒரு இனத்திலிருந்து இன்னொரு இனத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குச் சட்டமன்றத்தின் அனுமதி கோரப்படுகிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால் அதிகமாகத் தோன்றும். கனம் உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் 1962-63ல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1965]

விவசாயத் திட்டத்திற்கு இப்போது வந்து மான்யம் கோருவானேன், இப்போது அங்கீகாரம் கோருவானேன் என்று கேட்டார்கள். இந்த இனம் ஃபாமின் ரிலீப்-ல் வருகிறது. 1962-63ல் செலவிடப்பட்டது. அதில் ஒரு பகுதிதான் இப்போது அட்ஜஸ்ட் செய்யப்படுகிறது. அவ்விதம் அட்ஜஸ்ட் செய்யும்போது துணை மான்யத்தில் அதைச் சேர்க்கிறோமே தவிர, நாம் இப்போது புதிதாக அங்கீகாரம் கேட்கிறோம் என்றல்ல. மூன்றில் ஒரு பங்கை வேறொரு இடத்தில் மாற்றிப்போடுகிறோம். அந்த வகையில்தான் இதில் அங்கீகாரம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சில இனங்களில் டோக்கன் கிராண்டாக 100 ரூபாய் என்று மட்டும் அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு இனத்திலும் இந்த அளவுக்குத் தொகை வேண்டும் என்று அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. சில நேரங்களில் அதிகமாகச் செலவும் செய்யப்படுகிறது. டிசம்பர் வரையிலும் ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் வருகிறது. அதற்கப்புறம் மிச்சமாகவும் வருகிறது. பின்னால் அட்ஜஸ்ட் செய்வதற்கு அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. புதிய திட்டங்களாக இருந்தாலும் அங்கீகாரம் கோருகிறோம். கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இம்மாதிரிச் செலவுகளுக்கு அங்கீகாரம் கோரப்படுவதைப் பார்த்தால், நாம் சிக்கனத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று தோன்றுவதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, சிக்கனத்திலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது கேட்டிருப்பதில் கவனிக்கப்படாத செலவுகள் இருக்கின்றன என்றால் அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். மேலும் மேலும் பல பணிகள் புரிய வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காகச் சில இனங்களிலிருந்து மாற்றி அமைக்கிறோம். புதிதாக ஏற்படும் செலவுகளுக்கும் மான்யம் கேட்கிறோம். அந்த விதத்தில்தான் துணை மான்யங்கள் கேட்கப்படுகின்றன என்பதை கனம் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் எந்த அளவுக்குச் சிக்கனத்தை கையாளவேண்டும் என்பதிலும் வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களில் எதிர்பாராத அளவுக்கு, போட்ட செலவுக்கு மேலாக செலவு செய்யப்படுகிறது. சில சமயங்களில் குறைவாகவும் ஆகிறது. அதனால் திருப்தியும் அடைகிறோம். எதிர்பாராத செலவு அவதில்லை, மிச்சம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட நேரத்தில் அதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது, அதன் காரணமாகவும் மான்யம் கோர வேண்டியிருக்கிறது என்பதை கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாகிறது, விலைவாசி அதிகமாகிறது என்பது வேறு விஷயம். அதிலும் சர்க்கார் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தியும் வருகிறது என்றாலும், வீட்டு

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வாடகை அதிகரிப்பது போன்ற விஷயங்களில் எல்லாம் சர்க்கார் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. சில இனங்களில் எதிர்பாராத அளவுக்கு மான்யம் கோரப்படுகிறது. ஆனால் விலைவாசி அதிகமாகியிருக்கிறது; அதன் காரணமாக கூடுதல் அளவு மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்றால், விலைவாசி அதிகமாகியிருப்பது என்பது வேறு விஷயம் என்பதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்கள் நாம் காந்தியத்தைச் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று குறை கூறினார்கள். காந்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, அவரவர் கடைப்பிடிக்கின்ற விதத்தையும், அவரவர்களுடைய நம்பிக்கையையும் பொறுத்திருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று, மக்களுடைய தரம் உயர வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. காந்தியடிகள் முதலில் எதைச் சொன்னாரோ, அதையே கடைசிவரை பிடித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆராய்ச்சியில் நம்பிக்கை கொண்டவர் காந்தியடிகள். ராட்டையைக்கூட இயந்திரத்தின் மூலம் நல்லமுறையில் தயாரித்துக்கொடுத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னவர் காந்தியடிகள். இயந்திர சாதனத்தின் மூலம் திருப்பூரில் ராட்டையை உற்பத்தி செய்து வருகிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். இதில் கூட ஒரு சிறிய பாகம் வெளியே இருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கும் உபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக சிறிது தடை ஏற்படுகிறது. காந்தியடிகள் எந்த லட்சியத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அதே லட்சியத்தில்தான், சிறந்த முறையில் ராட்டையை உற்பத்தி செய்து அதைப் பயன்படுத்துவது என்ற கொள்கையை நாம் வைத்திருக்கின்றோம். காலம் போகப் போக விஞ்ஞான அறிவு, விஞ்ஞான சாதனங்கள் எல்லாம் மாறிக் கொண்டே வருகின்றன; இந்த நேரத்தில் ஏதோ 'மேன்-பவர்' இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன பிரயோசனம்? மண் வெட்டி எடுத்துப் போடலாம் என்றால், யார் மண் வெட்டுவதற்கு வருகிறார்கள்? கிராமப்புறங்களில் கூட யாரும் மண் வெட்டுவதற்கு வருவதில்லை. வேறு வேலைக்குப் போவதற்கு தான் விரும்புகிறார்கள். (குறுக்கீடு) சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண் சுமந்தார் என்றால் அதெல்லாம் அந்தக் காலத்தில்தான் நடக்கும். சிவபெருமான் வேண்டுமென்றால் செய்திருக்கலாம். சாப்பாடு தருகிறோம் என்று சொன்னால் கூட இந்தக் காலத்தில் யாரும் வருவதில்லை. வேலை செய்வது என்றால் யார் முன் வருகிறார்கள்? சிவபெருமான் செய்தார் என்றால் அது அப்போது. இப்போது நெய் வேத்தியமாக சிவபெருமானுக்கு வைத்துவிட்டு நாமே எடுத்துக் கொள்கிறோம். சாப்பாடு போடுகிறோம் என்று சொன்னால் கூட இப்போது யாரும் வருவதில்லை. நான் பல ஆண்டுகளாகக் கலெக்டர்களிடம் கூறி வருகிறேன். ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1965]

வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்றால், வேலைக்கு வருகிற மக்களுக்கு கலெக்டருடைய டிஷ்கிரிஷனரி தொகையிலிருந்து சாப்பாடு போடுங்கள் என்றேன். அவ்விதம் சாப்பாடு கொடுத்து வேலை செய்யலாம் என்றால், வேலைக்கு யார் வருகிறார்கள்? ஏதோ ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குத் தமாஷுக்காக ஒன்றிரண்டு பேர்கள் வரலாம். லாபாஷனாக சில பேர்கள் வரலாம் அல்லது மாணவர்கள் ஏதோ போகின்ற இடங்களில் சோஷியலாக ஒன்றிரண்டு வேலைகளைச் செய்வார்கள். அதுவல்லாமல் சாப்பாடு போடுகிறோம் என்றால் வேலைக்கு யார் வருகிறார்கள்? ஏதோ பழைய கால முறை களையே நம்பிக்கொண்டு இப்போதும் இருக்க முடியுமா? “உலிஸ்டிங்-கம்-ரெக்ளமேஷன்” என்ற திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைப் பெரிய திட்டங்களுக்கு என்று மட்டுமல்ல, சிறிய திட்டங்களுக்கும் எடுத்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் ஏரியில் தூர் வரவேண்டும், மண் தூர்ந்து போய்விட்டது, ஆழம் குறைந்து போய்விட்டது, இதை எப்படி எடுப்பது, உள்ளே யிருந்து மண்ணை எப்படி எடுப்பது, அப்படி எடுத்தாலும் அதை எங்கே போடுவது? கரையில் போட்டால் சப்-மெர்ஷன் ஆகிவிடுமே என்றெல்லாம் யோசித்து, இந்த வேலையைச் செய்ய முடியாது என்று எஞ்சினியர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது வர வர ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். உலகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. அதை நம்முடைய எஞ்சினியர்கள் போய்ப் பார்க்கும்போது, அதை எந்த முறையில் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் ஏரிகள் என்றால்—நம்முடைய ஜீனியஸ் என்று சொல்ல வேண்டும்—நம் முன்னோர்கள் அமைத்திருக்கிற கண்மாய்கள், மிக நல்ல முறையில், தண்ணீர் மிகுந்தால் தானாகவே வெளியே வந்து உபயோகப்படுகின்ற அளவில் அமைத்திருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். முன்னால் மண் கரைகள் இருந்தன, இடைக் காலத்தில் மண் கரைகள் போதாது என்று சொல்லப்பட்டு, சிமிண்ட் போடவேண்டும், அல்லது சுண்ணாம்பு போடவேண்டும் என்று நமது எஞ்சினியர்கள் சொன்னார்கள். பின்னால் நம்முடைய எஞ்சினியர்கள் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்ததன் பின்னால், மண் கரையே போதுமானது என்பதைச் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் கீழ்ப்பவானி நீர்த் தேக்கத்தில் அதிகமான அளவு மண் கரை அமைக்கப்பட்டது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, உலிஸ்டிங்-கம்-ரெக்ளமேஷன் என்ற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இயந்திரங்களை உபயோகித்து நல்லமுறையில் ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆட்களை உபயோகப்படுத்தி வேலைகளைச் செய்யலாமே என்றால், யார் மண் சுமக்கத் தயாராக வருகிறார்கள்? 3 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட, யார் மண் சுமக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்? கிராமங்களிலுள்ள நிலைமை கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஏதோ அடாப்பிடியாக ஒன்றிரண்டு பேரை மண் வேலைக்குக் கொண்டு வரலாம். அதுவல்லாமல் மண் வேலைக்கு என்றால் யார் தயாராக இருக்கிறார்கள்?

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலுமே விவசாயம் செய்வதில் கூட உழுவதற்கு யார் தயாராக இருக்கிறார்கள்? எல்லோரும் டிராக்டர்கள் வேண்டும் என்கிறார்கள். என்னிடத்தில் பலர் வந்து முறையிடுகின்றனர். 'நான் டிராக்டர் வேண்டும் என்று கேட்டு ஓராண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது' என்று கூறுகிறார்கள். இன்னும் டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். டிராக்டர் வரவழைப்பது என்றால் அதிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி வேண்டும். ருஷ்ய டிராக்டரையும் நாம் பயன்படுத்துகிறோம். ஆங்கிருந்து ரூபாய் எக்ஸ் சேஞ்ஜுக்கு அவர்கள் சம்மதிக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர்தான் ருஷ்ய டிராக்டர்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சிலர் அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைக்கக்கூடிய டிராக்டர் தான் வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இன்னும் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு தான் உழவேண்டும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. மாடுகளை மட்டும் வைத்து உழுது கொண்டிரு என்று சொன்னால் எத்தனை பேர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்? அதே போன்று நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பம்புசெட்டுகள் வேண்டாம், ஏற்றம் மூலமாகவும், முன்கவலை மூலமாகவும் பின்கவலை மூலமாகவும் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருங்கள் என்று சொன்னால், எங்கே விவசாயம் நடக்கும்? சுருங்கச் சொன்னால் விவசாயம் நடக்காது. அதற்காகப் பழைய காலத்தை அடியோடு மறந்து விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பழைய கால முறைகளை நாம் புறக்கணிக்கக்கூடாது தான். எந்த அளவுக்குப் பழைய முறைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, பழைய கதையையே பேசிக்கொண்டிருந்தால், நம்முடைய முன்னேற்றம் தடைப்படும். நாம் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குத் தகுந்தவாறு, விஞ்ஞான வசதிகள், நூதன வசதிகள், நவீன வசதிகள் இவை எல்லாம் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நாம் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மற்றொன்றையும் நாம் கவனித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும், அதையும் கனம் கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி மாறுதல்கள் ஏற்படுவதின் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். கைத்தறியைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஒரு வாக்கு சொல்வதுண்டு. தொழிலில் எந்தவிதமான முன்னேற்றம் வேண்டுமென்றாலும் கொண்டு வரலாம். ஆனால் அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது என்று Rationalisation without tears. இதைத்தான் நாம் அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். கைத்தறியில் கூட, இயந்திரத்தின் மூலமாக உற்பத்தியாகிற நூல்களைத்தான் நாம் ஆதரிக்கிறோம், மில்க்வின

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[29th March 1965]

மூலமாக நெய்கிற துணிகளை நாம் ஆதரிக்கவில்லை. தூல்தான் யந்திரத்தில் ஊர்கட்டும் என்று சொல்கிறோம். பவர்லும் என்று கைத்தறிக்காரர்களே ஓரளவுக்கு யந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு, யந்திர சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தங்கள் ஊதியத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு, இன்றைக்கு கைத்தறிக்காரர்கள் இந்தத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்களே அவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல், தொழில் நடத்தவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். என்றென்றைக்கும் கைத்தறியை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்களா, அவர்களுக்கு வேலை வேண்டும் என்ற கருத்து அது. வமிச பரம் பரையாக ஒரே தொழிலில் ஈடுபடவேண்டுமென்று சொல்லுபவன் அல்ல நான். கைத்தறிக்காரர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டு, அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிற முறையில் ஈடுபட்டால் அதைத் தடை செய்யக்கூடாது. தடை செய்யக் கூடாது என்றால், ஆதரவும் அளிக்கத்தான் வேண்டும். நான் பார்த்திருக்கிற வகையில், இந்தக் கைத்தறித் தொழில் எப்பொழுதுமே மறைந்து விடாது. அது மறைந்துவிடக் கூடாது என்று கூடச் சொல்லுவேன். கைத்தறித் தொழில் உயர்ந்த தொழில். விவசாயத்திற்கு அடுத்த தொழில் கைத்தறித் தொழில். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் இத்தனை லட்சம் கைத்தறிக்காரர்களை விட்டு, யந்திரத்தில் துணி நெய்து கட்டிக் கொள்கிறோம், இவர்களுக்கு ஏதாவது வேறு வழி காட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த வகையில் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இது ஒரு நல்ல தொழில், நிரந்தரமான தொழில். எந்தெந்த நவீன முறைகள், யந்திர சாதனங்கள், இவைகளைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவர்கள் வருவாயைப் பெருக்கி, தொழிலுக்குச் சிறப்பு ஏற்படுத்தி, சீரிய வழியில் ஏற்பாடு செய்து, இன்றைக்கு வேலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போகக் கூடாது. வேலை இல்லாமல் போவதைத் தடுப்பது தான் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி விவசாயத்தில் அல்லது மற்றதில் யந்திர சாதனங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும்போது வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய் விடக் கூடாது என்பதுதான் முக்கியம். இதிலே நான் கவனிப்பது என்னவென்றால், யந்திர சாதனங்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பதில் இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவு தான் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். ரஷ்யாவில் பார்த்தால் ஜெயண்ட் மெஷின்ஸ்—ராட்சச யந்திரங்கள்—டிராக்டர்கள் போன்ற ராட்சச யந்திரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கவனம் எல்லாம், இந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய முயற்சி செய்வது என்ன என்றால், சிறு சிறு டிராக்டர்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது தான். மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு உழுதே பயிர் செய்ய முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. ஐந்து ஏக்கர், ஆறு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் கூட ஒரு சிறு டிராக்டரை வைத்துக்

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டு பயிர் செய்யலாம். நான் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற வர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வருவது உண்டு. நான்கு பேர்கள் சேர்ந்து இப்படி ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கக் கூடாதா, ஆரம்பிக்க முன் வரக் கூடாதா என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். இங்கே மேன் பவர் இருக்கிறது இன்னும், இல்லாமல் போகவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எந்த வேலை கொடுத்தாலும் பார்க்க மாட்டார்கள். மேன் பவர் இருக்கிறது என்று திட்டம் வகுத்து, ரோடு போடுகிற வேலை, அந்த வேலை, இந்த வேலை என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் அவர்கள் அந்த வேலையெல்லாம் செய்யத் தயாராக இல்லை. கொடுக்கின்ற ஊதியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வேலை இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்கள் குறைந்த ஊதியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வொர்க்ஷாப்புக்குப் போகிறோம், அங்கே போகிறோம், இங்கே போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, தனிய இந்த வேலை களைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இல்லை. சட்ட மன்ற அங்கத் தினர்களுக்கே தெரியும். விவசாயிகளுக்குப் பெரிய பிரச்சனை இருக்கிறது. மேன் பவர் இருக்கிறது, அன்எம்ப்ளாய்மெண்ட் இருக்கிறது—இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் விவசாயத் திற்கு ஆட்கள் இல்லை. இன்றைக்கு விவசாயமே பாதிக்கப் படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும், இன்னொரு பக்கத்தில் விவசாய வளர்ச்சியும் ஏற்படவேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும்போது, கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தொழிலையே பார்க்கிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கே பஞ்சப்படி கிடைக்கும், போனஸ் கிடைக்கும் என்று பார்க்கிறார்கள். நம் லட்சியம் ஏராளமான பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழுகின்ற வர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவேண்டும், அப்போது நான் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பது. 60 சதவிகிதம், 70 சதவிகிதம் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும், நவீன சாதனங்கள் வேண்டாம், யந்திரங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லுவது நமது நாட்டின் செல்வ நிலையை உயர்த்துவது ஆகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரைக்குடி ஹாஸ்பிடல் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு நிலைமை தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் விவரங்கள் கொடுத்தால் நான் மேற்கொண்டு கவனித்து என்ன செய்யக் கூடுமோ செய்யப் பார்க்கிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில விஷயங்கள் குறிப் பிட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் சண்முகம் அவர்கள் கூட எம்.எஸ்.பி., எஸ்.ஏ.பி. ஆகியவர்களுக்குக் கொடுக்கிற உணவுச் செலவுப்படி அதிகரிப்பை ஏன் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள் எம்.எஸ்.பி., எஸ்.ஏ.பி. ஆகியவர்கள்தான் மொத்தமாக ஒரு இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கெங்கு வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் போகிறார்கள். மற்ற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1965]

சாதாரண போலீசார் அந்தந்த ஜில்லா, அந்தந்த ஸ்டேஷனில் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரை விட்டு ஊர், ஒரு ஜில்லாவை விட்டு ஜில்லா போவதில்லை. அவர்கள் ஸ்தலத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். எஸ்.ஏ.பி., எம்.எஸ்.பி. அம்மாதிரி அல்ல. அவர்கள் மாநிலம் பூராவும் போகவேண்டும். அவர்களை மாகாணத்திற்கு அப்பால் கூட அனுப்புகிறோம். ஆகையால் தான் அவர்களுக்குத் தனியாக இருக்கிறதே தவிர இதில் பாகுபாடு இல்லை. இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் சண்முகம் அவர்கள் போலீசாரிடத்தில் அனுதாபம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் சரி. அனுதாபம் தான் வேண்டும். அவர்கள் தான் நம்மையெல்லாம் பாதுகாக்கிறார்கள். எனக்கு அது ரொம்ப மகிழ்ச்சி.

சிறை பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். பெண்கள் சிறையில் குழந்தைகள் இருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, பொதுவாகவே சிறையில் இருக்கிறவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் பழைய கால முறை. அவர்கள் பழிக்குப் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள், கொடூரமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இன்றைக்கு எங்காவது ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். எல்லாவற்றுக்கும் தோட்டு டிக்கரி மெத் தேட்ஸ் என்று சொல்லுவது மாதிரி சொல்லக்கூடாது. அந்த மாதிரி இருக்காது என்று நான் காசண்டி செய்ய முடியாது, இருக்காது என்று நம்புகிறேன். சிறையிலே ஏதோ தவறுதலாகக் கொடுமையாக நடத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் அது அடியோடு அகற்றப்படவேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்தி வருகிறோம். தவறு இருந்தால் அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே மேலும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியது சென்னை சிறை பற்றியது. நான் கூட இதை நவீன சிறையாகக் கருதவில்லை. நவீன சிறை ரெட் ஹில்சிலே கட்டவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்குச் செலவு செய்வது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி இங்கேயும் வேண்டிய சானிட்டரி கன்வீனியன்ஸ் ஏற்படவில்லை என்பது உண்மைதான். என்னுடைய எண்ணம் கூட, சீக்கிரத்தில் மெட்ராஸ் பெனிடென்சியரியை எடுத்து ரெட்ஹில்ஸில் கட்டவேண்டுமென்றால் கட்டவேண்டும், இல்லையென்றால் இங்கேயே வசதிகளைச் செய்து சீர்படுத்தவேண்டும் என்பது தான். இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ராஜ்பவனில் ஸ்பார்னிச்சருக்குச் செலவு ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே பெரிய கட்டடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். யார் வ யாரோ வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்தெல்லாம் வருகிறார்கள்.

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாற்காலி முக்காலியாக இருந்து காட்டு அளிக்கக் கூடாது. அவசியமாக எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டுமோ அதிலே சவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம், அவசியச் செலவு ஏதும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாடு பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த விஷயம் வேறு. துணை மதிப்பீட்டில் வருவது பொற்கொல்லர்களுக்குத் தொழில் நடத்துவதற்காகக் கடன் கொடுப்பதற்காக இங்கே மானியம் கோரப்படுகிறது. தங்கக் கட்டுப்பாடு எவ்வளவு தூரம் நடக்கிறது என்றெல்லாம் பார்லிமெண்ட்டில் விவாதிக்க வேண்டும். அதிலே இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இல்லாமல் இல்லை. அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து கருத்துக் களைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பொற்கொல்லர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்குள்ள நிலைமையில் என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றித் தான் துணை மதிப்பீடு கோரப்பட்டிருக்கிறது.

புதுச்சேரியில் அரசின்தர் ஆசிரமம், நிலத்தை விவசாயத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்காக அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பது பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் சீரிய வகையில், சிறந்த வகையில், நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கென்று ஒரு பெரிய திட்டத்தைத் தயாரித்து செய்கிறார்கள். அது தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. நவீன முறையில் விவசாயம் நடத்த முன்வந்திருப்பதால் அதனுடைய பலன் தமிழ் நாட்டிற்குத் தான் முதன்மையாகக் கிடைக்கும். அதுதான் நம்முடைய அக்கறை. இப்பொழுது கடன் கொடுப்பதற்கு ரூ. 4 லட்சம் சில்லரை மான்யம் கோரப்படுகிறது. மான்யம் கோரப்படுகிறது என்றால், இந்த அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது என்பதில்லை. இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கிறது என்பதில்லை. மத்திய சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் கொடுக்கவும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில நிபந்தனைகளின் பேரில் கடன் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தின் நடைமுறைக்குத்தான் இப்பொழுது அரசாங்கம் மான்யம் கோரியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தை 'நீங்கள் அதைப் பார்த்துக் கொடுங்கள், நீங்கள் அந்த நிபந்தனைகளை வற்புறுத்துங்கள், நீங்கள் கொடுங்கள்' என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. "நீங்கள் கொடுங்கள்" என்றால், நம்முடைய நிதியிலிருந்து கொடுப்பது என்பதில்லை. ஆனால், இப்பொழுது நம்முடைய நிதியிலிருந்து கொடுக்கிறோம். பின்னாலே அந்தத் தொகை மத்திய சர்க்காரினால் ஈடுசெய்யப்படும். என்றாலும் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையில் அதற்குரிய அங்கீகாரம் பெறவேண்டும். சில சமயங்களில் 'கண்டின்ஜென்ஸி பண்டிலிருந்து' கொடுக்கிறோம். அதற்கப்புறம் அந்தச் செலவு சரிப்படுத்தப்பட்டாலும், அதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1965]

நாம் இங்கே அங்கீகாரம் பெறுகிறோம். மத்திய சர்க்கார் சார்பாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அதற்கு நாம் இங்கே அனுமதி கொடுக்கிறோம். நாமே கொடுப்பதில்லை. திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம் தான். ஆனால், சரியான சம்பிரதாயத்தை ஒட்டி, மத்திய அரசாங்கம் 'நீங்கள் சிபார்சு செய்கிறீர்களா, நீங்கள் சிபார்சு செய்து அனுப்புகிறீர்களா? நீங்கள் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா' என்று கேட்டார்கள். நாமும் இந்த அரசாங்கமும் அதைப் பரிசீலனை செய்து 'அது சரி, நீங்கள் செய்யுங்கள், எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை' என்று கூறி, அந்த வகையில் இந்தத் திட்டம் இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கிற கடன் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கொடுப்பதற்கு கடன் தான் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள், நன்கொடை கொடுத்தார்கள், உடனடியாக என் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டார்கள். நன்கொடை கொடுக்கிறார்கள். ஒரு விஸ்தரிப்பு வேலைக்கு லட்சம் ரூபாய் நன்கொடை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வேலையைச் செய்து முடிப்பதற்கு மேற்கொண்டு செலவு ஆகிறது. நன்கொடை கொடுத்துவிட்டால் அந்த வேலையை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்கொண்டால் மேற்கொண்டு என்ன செலவாகிறது. அவ்வளவு செலவு செய்து அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முடியுமா என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நன்கொடை கொடுத்தால் அதை வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதற்காகப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதில்லை. தனியாக ஸஸ்பென்ஸ் அகௌண்டில் தான் வைக்கிறோம். பின்னால் பரிசீலனை செய்து மேற்கொண்டு எத்தனை செலவு ஆகும் என்று பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒருவர் லட்ச ரூபாய் நன்கொடை கொடுக்கிறார், அல்லது ரூ. 50,000 கொடுக்கிறார், அல்லது ரூ. 50,000 கொடுக்கிறார் என்றால் அதை வைத்துக் கொண்டே ஒரு விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்ற நிலை இருந்தால் உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும். அப்படியில்லாமல் ஒருவர் ரூ. 3 லட்சம் நன்கொடை கொடுத்தால், அந்த நன்கொடையையும் ஏற்றுக் கொண்டு, நன்கொடை வருகிறது, அந்த நன்கொடையை வைத்து பயன்படுத்திக்கொண்டு, மேற்கொண்டு செலவு செய்கிறதா, மேற்கொண்டு என்ன செலவு ஆகும் என்பதும் நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம். அப்படித்தான் உறுப்பினர் திரு. சண்முகம் அவர்கள், பூனிருந்தவல்லி மருத்துவ விடுதிக்காக நன்கொடை கொடுத்தார்கள், நாளதுவரையில் அப்படியே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

மருத்துவக் கல்லூரிக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு பெரிய கல்லூரி ஏற்படுத்துவதென்றால், அதற்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமோ, அதை ஆர்ஜிதம் செய்து தான் ஆகவேண்டும். சில பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று சொன்னார்கள். யாரும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலம் இருந்தால், அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம், தகுதியான நிலமாகவும் இருக்கவேண்டும். கூடியவரையில் ஏழைகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. இருந்தாலும், ஏழைகளுக்குத்தான் மருத்துவக் கல்லூரி, மருத்துவ நிலையம் இவைகள் பயன்படுகின்றன. ஒரு பெரிய கல்லூரிக்கு வேண்டிய அளவு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லித் தங்கள் தங்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றால், எவ்வாறு புதிய திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற முடியும்?

உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கிற மான்யம் போதாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொகை முதன் முதலில் தொடக்கமாகத்தான் கொடுக்கிறோம். அரசாங்கத் தரப்பில் ரூ. 12,500 கொடுக்கிறோம். மக்கள் ரூ. 12,500 கொடுக்கிறார்கள். இல்லையென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதிநிலைமை அனுமதித்தால் அவர்கள் ரூ. 10,000 கொடுக்க முடியும் என்றால் மேலும் ரூ. 2,500 கொடுக்கப்படுகிறது. முதலில் 25,000 ரூபாயில் ஒரு சிறிய கட்டிடம் கட்டுவோம், அதற்கப்புறம் விலைதரித்துக்கொண்டே போவோம் என்ற முறையில் தான் கொடுக்கிறோம். ஏனென்றால் ஏராளமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. எல்லா வற்றிற்கும் உதவி அளிப்பதற்கு அரசாங்கத்தில் நிதிநிலை அனுமதிக்கவில்லை. ஆகையினால் தான் தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற வகையில் முதல் பகுதியாக ரூ. 12,500 கொடுக்கிறோம். ரூ. 12,500-ல் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டிவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு அல்ல.

திரு. ம. கமலநாதன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஸார். ரூ. 12,500 பஞ்சாயத்து யூனியன் கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் உசிதம் போல் செலவு செய்கிற டிஸ்கிரஷனரி கிரான்டிஸிருந்து செலவு செய்யலாமா என்று கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் அது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதைப்பற்றி எனக்குத் தனியாக தெரிவித்தால் அம்மாதிரி அனுமதிக்க முடியுமா என்று பார்த்துச் சொல்லலாம். என்ன காரணம் கொண்டு மறுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. எனக்கு அது பற்றித் தெரிவித்தால் அதில் மேலும் கவனம் செலுத்தி அதை அனுமதிக்க முடியுமா என்று பார்க்கலாம்.

மற்றொன்று டோல் கேட் பற்றிச் சொன்னார்கள். பண்டைக் காலத்தில் சுங்கம் தவிர்த்த சோழன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சரித்திரம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. இன்றைக்கு ரோடுகள் போடுவதற்கு, மலைகளிலே ரோடுகள் போடுவதற்குப் பாலங்கள் கட்டுவதற்கு ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் நாம் எவ்வளவு அனுமதிக்கிறோமோ அதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [29th March 1965]

மேலும் செலவு ஆகிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர் எங்களுக்கு இந்தப் பாலம் இருந்தால் நல்லது. கட்டாயம் இந்த ரோடு இருந்தால் நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் நாம் ரோடுகளுக்கும் பாலங்களுக்கும் செலவு செய்வது அதிகரித்துக்கொண்டு தான் போகிறது. மற்றொரு கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். அவைகளையும் படிப்படியாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். பஸ் போகின்ற ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. பஸ்கள் போகின்ற ரோடுகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் விட்டு வைத்தால் பயன் இல்லை. போதிய அளவுக்கு அந்த ரோடுகளை அவர்களால் பராமரிக்க முடியாது. அவர்களுடைய நிதி நிலைமை அனுமதிக்காது. எங்கு பார்த்தாலும் பஸ்கள் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. ரோடு போட ஆரம்பித்த உடனேயே பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். பஸ்கள் விட்டால் ரோடு கெட்டுப்போய்விடுகிறது. பஸ்கள் ஓடுகின்ற ரோடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலையில் கட்டக்கூடாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். ஆனால் எல்லாவற்றையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருக்கிற ரோடுகள் எங்கெல்லாம் பஸ்களை ஓட்ட பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

அந்தமாதிரி டோல்கள் போட்டிருக்கிறோம். விசேஷமாகச் சில பேர்களுக்காகப் போட்டிருக்கிறோம். டோல் போடுவதில் முன்பு ஒரு முடிவு இருந்தது. ரூ. 5 லட்சத்திற்கு மேலே செலவானால், 5 லட்சத்திற்குக் குறையாமல் செலவானால் அதற்கு டோல் போடலாம் என்று இருந்தது. எல்லாவற்றிற்கும் டோல் போடுவது என்பதில்லை. டோல் கூடாது தான். முன்பு எங்கு பார்த்தாலும் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் டோல் இருந்தது பெரிய தொல்லையாக இருந்தது. டோல் நிவர்த்திக்கப்பட்டதை எல்லோரும் வரவேற்கத்தான் செய்தார்கள். குறிப்பாக புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நான் அமெரிக்காவில் பார்த்துவந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதைத் தெரிவித்தார்கள். நியூயார்க் நகரத்தில் 4, 5 டோல் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நகரத்திற்குள்ளேயே 4, 5 டோல், 5, 6 டோல் இருக்கின்றன. பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். நமக்கும் நிதி நிலைமை போதியதாக இல்லை. சீக்கிரத்தில் பாலங்களைக் கட்டி முடிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்திலுள்ள மக்கள் அதனால் பெருத்த பலனை அடைகிறார்கள். வெளியிலிருந்து வருகிறவர்களும் அந்தப் பாலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே அந்த டோல் குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பிரத்தியேகமாக அந்தப் பணம் ஈடேறுகிற வரையிலே போடுவதில் ஒன்றும் தவறில்லை. இருந்தாலும் ரூ. 5 லட்சம் என்ற அளவு கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது, பல பாலங்கள் அதில் வந்து விடும் என்று தான் அதை நாம் ரூ. 10 லட்சம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தி வைத்திருக்கிறோம்.

29th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இண்டஸ்ட்ரியல் கருத்தாங்கிற்கு எம்.எல்.ஏ-க்களைக் கூப்பிடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அங்கே கைத்தொழில் அக்கறை உள்ளவர்கள், கலெக்டர்கள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து எல்லோரையும் சேர்த்து வைத்து ஒரு கருத்தாங்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. கருத்தாங்கு நடந்த இடங்களில் நான் பார்த்திருக்கிறேன். எம்.எல்.ஏ-க்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும் ஒத்துழைக்க முன்வந்தால் அது வரவேற்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னொன்று செக் போஸ்டுகள் பற்றியது. முக்கியமாக கன்னியாகுமரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். தவறுதல்கள் நடக்கின்றன. தவறுதல்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்காகத் தான் செக் போஸ்டுகள் வைத்திருக்கிறோம். சில மாதங்களுக்கு முன்பு இங்கே ஒரு விபரீதமான நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது, உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அவர்கள் கணக்கு வழக்கு இல்லாமலேயே தானியங்களைக் கொடுத்துத்தான். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அப்பாலும் கொடுத்தார்கள். எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் எல்லாவற்றையும் சேகரித்து, உற்பத்தியாவது, அறுவடையாவது எல்லாவற்றையும் சேகரித்து எங்கு வேண்டுமோ அங்கு அதை விநியோகம் செய்து நல்ல முறையில் நிலைமையைச் சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதனால் எங்கோ ஓரிடத்தில் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது, பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் கள்ளத்தனமாக தானியங்கள் கொண்டு போகப்பட்டால் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாமல் போகும்போது, ஏற்படக்கூடிய தவறுகளைத் தவிர்க்க, 'செக்-போஸ்டு' கள் இருக்கின்றன, அதற்காக ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்' என்றெல்லாம், வழக்கம் போல் சொல்லுகிற கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். செக்-போஸ்டுகள் தேவையான அளவுக்குத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவசியம் இல்லாவிட்டால் வைத்துக் கொள்ளமாட்டோம். மாவட்டம் பூராவும் இருந்தது. இப்பொழுது அவசியம் இல்லாவிட்டால் எடுத்துவிடவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. உணவு நெருக்கடி நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டும், மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்ற முறையிலேதான் இதெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

பர்மா ரிபாட்ரியேட்ஸ் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குக் கூடிய அளவுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் அவர்களுடைய நிலைமை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சில இடங்களிலே பாகிஸ்தான் அதிகிகள் போய்விட்டார்கள். இப்பொழுது அங்கெல்லாம் இடம் இருக்கிறது. பர்மா ரிபாட்ரியேட்ஸ் ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தொழில் அதிபர்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையெல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.